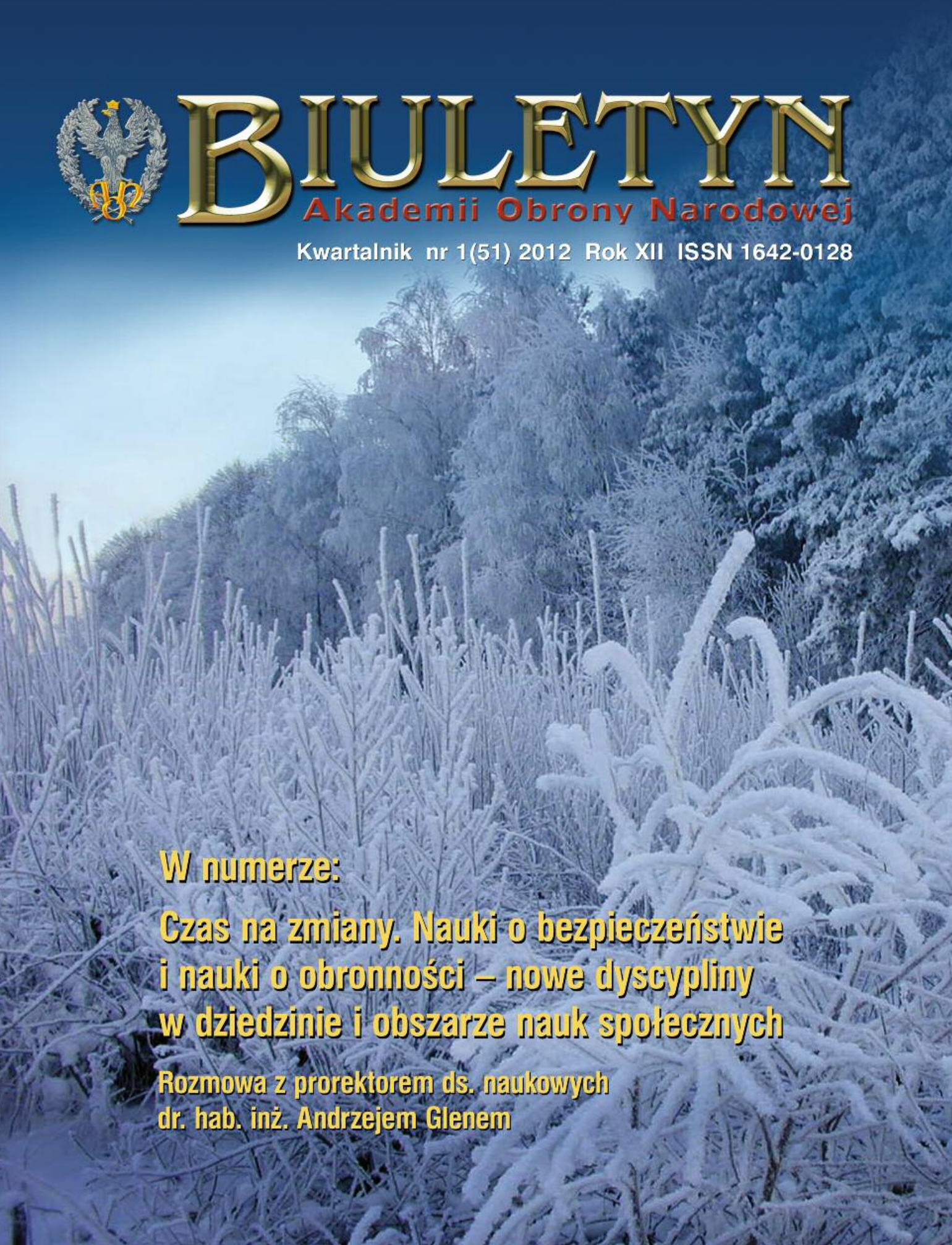
BIULETYN
Akademii Obrony Narodowej

Kwartalnik nr 1(51) 2012 Rok XII ISSN 1642-0128

W numerze:

Czas na zmiany. Nauki o bezpieczeństwie i nauki o obronności – nowe dyscypliny w dziedzinie i obszarze nauk społecznych

Rozmowa z prorektorem ds. naukowych dr. hab. inż. Andrzejem Glenem

Międzynarodowa konferencja naukowa nt. *Systemy informacji geoprzestrzennej – zastosowanie w działalności operacyjnej*

Fotografie: Zdzisław Rutkowski

Szanowni Państwo!

Pierwszy numer w nowym roku kalendarzowym rozpoczynamy rozmową z prorektorem ds. naukowych na temat nowych dyscyplin w dziedzinie i obszarze nauk społecznych – nauk o bezpieczeństwie i nauk o obronności. To niewątpliwie istotna zmiana dla naszego środowiska akademickiego.

W dalszej części Biuletynu znalazły się sprawozdania z konferencji, oraz informacje w wizytach gości, awansach naukowych, pożegnaniach.

Jak zwykle, znaczną część numeru zajęły sprawy studenckie, czyli przedsięwzięcia kół naukowych oraz relacje studentów uczestniczących w programie Erasmus.

Warto zwrócić również uwagę na relacje z uroczystości kulturalnych, a także imprez sportowych, podczas których nasi reprezentanci zdobyli wiele prestiżowych nagród.

Ponadto informujemy o powstaniu dwóch kwartalników naukowych, jakimi są „Zeszyty Doktoranckie Wydziału Bezpieczeństwa Narodowego AON" oraz „Obronność – Zeszyty Naukowe Wydziału Zarządzania i Dowodzenia AON". Serdecznie zapraszamy do ich lektury.

Redaktor naczelna „Biuletynu AON"

Ewa Kostka

SPIS TREŚCI

Wywiad – Czas na zmiany... Rozmowa z prorektorem ds. naukowych dr. hab. inż. Andrzejem Glenem 2

Wydarzenia 6

Z życia studentów 16

Kultura 24

Sport i rekreacja 28

Historia wojskowości – Kampania bałkańska 1941. Cz. III *Dariusz Ogórek* 32

By język był giętki... – Od szeregowca do marszałka. Stopni naszych rodowody *Andrzej Wajda* 34

Wydawnictwa 36

BIULETYN Akademii Obrony Narodowej

Redaktor naczelna:
Ewa Kostka tel./fax 22 681-40-32,
e-mail: biuletyn@aon.edu.pl,
opracowanie graficzne, skład i łamanie:
Dariusz Łysio,
korekta: **Jolanta Puchalska**,
fotografie: **Zdzisław Rutkowski**,
Wydawca: Akademia Obrony Narodowej.
Naświetlanie i druk: Wydawnictwo AON,
zam. 146/12,
zamknięcie numeru: 17.02.2012 r.,
nakład: 500 egz.
Adres redakcji:
Akademia Obrony Narodowej
00-910 Warszawa 72,
al. gen. A. Chruściela 103, bud. 56.
Wydanie internetowe: www.aon.edu.pl.

Redakcja zastrzega sobie prawo do skrótów, adiustacji oraz zmiany tytułów nadesłanych tekstów. Materiałów niezamówionych nie zwracamy.

Teksty i fotografie zamieszczane są nieodpłatnie. Publikowane artykuły wyrażają indywidualne poglądy autorów; są sprawdzane przez system antyplagiatowy.

Autorem fotografii na okładce jest Dariusz Łysio.
Fotografia na ostatniej stronie okładki:
Zdzisław Rutkowski

Czas na zmiany. Nauki o bezpieczeństwie i nauki o obronności – nowe dyscypliny w dziedzinie i obszarze nauk społecznych

Rozmowa z prorektorem ds. naukowych dr. hab. inż. Andrzejem Glenem

W ubiegłym roku objął Pan stanowisko prorektora ds. naukowych. W jakiej kondycji zastał Pan działalność naukową Akademii?

Zgodnie z komunikatem minister nauki i szkolnictwa wyższego z 15 grudnia 2010 r. dwa wydziały Akademii Obrony Narodowej (AON): Zarządzania i Dowodzenia oraz Bezpieczeństwa Narodowego, zostały zakwalifikowane do kategorii B w czterostopniowej skali kompleksowej oceny jakości działalności naukowej i badawczo-rozwojowej, co oznacza zadowalający poziom uprawiania nauki, z rekomendacją wzmocnienia działalności naukowej, badawczo-rozwojowej lub stymulującej innowacyjność gospodarki. Takie też działania są bardzo energicznie podejmowane w naszej uczelni.

Z kolei z dniem 1 października 2011 r. zaszły istotne zmiany strukturalne w nauce polskiej, które istotnie wpłynęły na działalność naukową naszej uczelni. Zgodnie z decyzją sekcji nauk humanistycznych i społecznych Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów od 23 marca 2011 r. przestały istnieć nauki wojskowe, a w ich miejsce pojawiły się nauki o bezpieczeństwie oraz nauki o obronności, początkowo przypisane do dziedziny nauk humanistycznych, a od 1 października 2011 r. decyzją minister nauki i szkolnictwa wyższego ulokowane w obszarze wiedzy i dziedzinie nauki społeczne. W wyniku wspomnianej modyfikacji struktury nauki AON znalazła się w nowej sytuacji, którą dodatkowo zmienił sposób finansowania badań naukowych w uczelniach polskich, a szczególnie uczelniach wojskowych. Departament Badań na rzecz Bezpieczeństwa i Obronności Państwa, funkcjonujący w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego, a dedykowany naukom wojskowym, przestał istnieć. Powstały natomiast dwa centra, które przejęły finansowanie od Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego wszystkich krajowych badań naukowych, w tym także tych prowadzonych na rzecz bezpieczeństwa i obronności państwa. Badania podstawowe zostały przypisane Narodowemu Centrum Nauki (NCN) w Krakowie, natomiast badania stosowane, prace rozwojowe oraz badania przemysłowe – Narodowemu Centrum Badań i Rozwoju (NCBiR) w Warszawie. Obecnie finansowaniem badań na rzecz bezpieczeństwa i obronności zajmuje się Komitet Sterujący funkcjonujący w NCBiR.

Nowa sytuacja spowodowała konieczność podjęcia bardzo szybkich działań w celu sprostania wymaganiom

Fot. Z. Rutkowski

stawianym wnioskodawcom w konkursach na kolejne projekty badawcze i badawczo-rozwojowe, ogłaszanych przez obydwa centra. Działania takie podjęły skutecznie wydziały naszej uczelni.

Jaka tematyka dominuje obecnie w pracach naukowo-badawczych realizowanych w Akademii?

Prace naukowo-badawcze podejmowane w Akademii służą przede wszystkim rozwojowi systemu bezpieczeństwa państwa, w tym systemu obronnego i naszych sił zbrojnych. Wszystkie tematy statutowych badań naukowych prowadzonych w AON są każdego roku koordynowane praktycznie przez wszystkie departamenty MON oraz Sztab Generalny WP. W rezultacie tych działań powstaje zbiór prac naukowo-badawczych dedykowanych obszarowi zainteresowania Ministerstwa Obrony Narodowej i innych podmiotów odpowiedzialnych za bezpieczeństwo państwa, w tym szczególnie sił zbrojnych. Jednocześnie czynimy starania, aby w ramach badań i prac służących rozwojowi młodych naukowców i uczestników studiów doktoranckich promować tematy mieszczące się w obszarze nauk o bezpieczeństwie

i nauk o obronności, a wynikające z osobistych potrzeb rozwoju naukowego naszych doktorantów.

Tematyka prac naukowo-badawczych podejmowanych w AON skupia się na problematyce bezpieczeństwa i obronności w wymiarach narodowym i międzynarodowym. Przedmiotem badań są współczesne systemy bezpieczeństwa w wymiarach militarnym i niemilitarnym – obejmujące działania instytucji o charakterze państwowym, rządowym i samorządowym, przedsiębiorców i organizacji społecznych – oraz ich funkcjonowanie na różnych poziomach organizacyjnych. Badania te służą tworzeniu teoretycznych podstaw i rozwojowi systemów bezpieczeństwa międzynarodowego, narodowego i systemów operacyjnych funkcjonujących w obszarze bezpieczeństwa. Naszymi badaniami obejmujemy problematykę obronną państwa w zakresie jego systemu obronnego, teorii sztuki wojennej, w tym strategii, sztuki operacyjnej i taktyki. Przedmiotem badań w tym obszarze są przygotowania obronne państwa, organizacja i rozwój systemu obronnego państwa, w tym sił zbrojnych, a także organizacja i prowadzenie działań obronnych, operacji wojskowych, dowodzenie oraz szkolenie wojsk.

Czy mógłby Pan przybliżyć temat inicjatyw, jakie są podejmowane w ramach rozwoju nauki w naszej uczelni?

W roku 2011 prowadziliśmy w uczelni osiem projektów badawczo-rozwojowych. Siedmioma projektami kierowali pracownicy naukowo-dydaktyczni Wydziału Zarządzania i Dowodzenia, z czego jeden – dotyczący wykorzystania inteligentnego systemu dystrybucji informacji dla osiągnięcia powodzenia w realizacji zadania głównego misji, o kryptonimie SIMS – opracowywało międzynarodowe konsorcjum francusko-holendersko-polsko-słowackie, natomiast jeden projekt – o zasięgu krajowym, poprowadzili pracownicy naukowo-dydaktyczni Wydziału Bezpieczeństwa Narodowego.

Obecnie bierzemy udział w konkursach, ogłaszanych przez NCBiR w ramach przyjętej tam strategii badań naukowych i konkretnych programów badawczych. Ponadto podejmujemy inicjatywy służące pozyskaniu środków od marszałka województwa mazowieckiego na rozwój infrastruktury badawczej. Jednocześnie czynimy starania, aby NCBiR umożliwiło prowadzenie badań podstawowych i stosowanych, w ramach konkurów ogłaszanych w tym centrum. Aktualnie NCBiR skupiło cały swój wysiłek na tworzeniu nowej techniki i technologii, natomiast uprawianie badań podstawowych i stosowanych w ramach nauk o bezpieczeństwie i nauk o obronności ograniczyło jedynie do badań służących rozwojowi wspomnianej techniki i technologii. Z kolei korespondencja prowadzona z dyrektorem NCN pozwala wywnioskować, że badania podstawowe i stosowane powinniśmy prowadzić w kategorii badań na rzecz bezpieczeństwa i obronności państwa, które z kolei w całości finansuje NCBiR. Zatem w kwestii prowadzenia badań podstawowych i stosowanych w naukach o bezpieczeństwie i naukach o obronności powstała sytuacja, którą w logice określa się mianem błędnego koła.

Nasi naukowcy starają się pokonać wspomniane trudności, kierując, zgodnie z obowiązującym prawem o finansowaniu nauki, wnioski do NCN, jednak – jak na razie nie przynosi to oczekiwanego rezultatu. Ponadto obydwa wydziały naszej uczelni pokonują trudności prawne poprzez zawieranie konsorcjów z innymi uczelniami i podmiotami gospodarczymi. Jednak działania takie pozwalają nam prowadzić badania podstawowe i stosowane jedynie dla potrzeb konkretnych technologii przemysłowych, co przeczy ich istocie i w dłuższej perspektywie może zahamować rozwój teorii nauk o bezpieczeństwie i nauk o obronności.

Inicjatywy służące rozwojowi nauki w naszej uczelni obejmują również poszukiwania środków finansowych na szeroko otwartych rynkach europejskim i światowym. Dążymy obecnie do udziału w ósmym ramowym programie Unii Europejskiej, w którym odnajdujemy tematykę mieszczącą się w zakresie zainteresowania dyscyplin naukowych uprawianych w naszej uczelni.

Tę część naszej rozmowy chciałbym zakończyć informacją o udziale naukowców AON w niezwykle istotnych pracach, prowadzonych w ramach *Strategicznego przeglądu bezpieczeństwa narodowego* – projektu prowadzonego przez Biuro Bezpieczeństwa Narodowego pod egidą prezydenta RP Bronisława Komorowskiego. Zakres prowadzonych tam prac przez pracowników naukowych AON i waga powierzonych im zagadnień świadczą o postrzeganiu przez najwyższe władze państwa naszej uczelni jako wiodącego ośrodka naukowego w obszarze bezpieczeństwa państwa.

Jak się kształtuje dotowanie nauki przez MNiSW? Jakie są możliwości finansowego wzmocnienia bazy naukowo-badawczej Akademii?

Sfera działań naukowych naszej uczelni jest finansowana z dotacji statutowej przyznawanej przez MNiSW. Dotacja ta jest uwarunkowana licznymi czynnikami, a zależy przede wszystkim od kategorii, która została przyznana wydziałom AON w wyniku kompleksowej oceny jakości ich działalności naukowej i badawczo-rozwojowej. Jak wspomniałem, obydwa wydziały otrzymały kategorię B. Oczywiście, uwzględniana jest w niej liczba pracowników naukowych, pracujących w naszej uczelni jako podstawowym miejscu pracy, czy też uprawnienia wydziałów do wszczynania procedur profesorskich oraz do nadawania stopni naukowych doktora habilitowanego i doktora, a także wyniki stosowania tych uprawnień. Należy podkreślić, że Wydział Zarządzania i Do-

wodzenia i Wydział Bezpieczeństwa Narodowego są jedynymi w Polsce jednostkami organizacyjnymi, które posiadają takie uprawnienia odpowiednio w zakresie: pierwszy z nich – nauk o obronności, drugi – nauk o bezpieczeństwie.

Liczymy bardzo, że za sprawą realizacji znacznej liczby projektów krajowych i międzynarodowych przez Wydział Zarządzania i Dowodzenia znajdzie się on niebawem w grupie jednostek kategorii A, co spowoduje możliwość ubiegania się tej jednostki o status Krajowego Naukowego Ośrodka Wiodącego, co z kolei przełoży się na znacznie wyższe finansowanie badań naukowych. Ponadto w wydziale tym na ukończeniu jest również proces certyfikacji laboratorium „Jaśmina", które wkrótce będzie mogło być zaliczone do dużej infrastruktury badawczej, co wiąże się z otrzymaniem dodatkowych środków z MNiSW na utrzymanie i rozwój tego typu aparatury. Z kolei Wydział Bezpieczeństwa Narodowego w marcu przystępuje do spożytkowania sprzętu i oprogramowania zakupionego za 150 tys. złotych w ramach projektu finansowanego przez NCBiR, przez zorganizowanie laboratorium zarządzania kryzysowego i analizy ryzyka. Także to laboratorium będziemy poddawać certyfikacji, aby następnie starać się o środki z MNiSW na utrzymanie dużej infrastruktury badawczej.

Jednak nasza działalność jest przede wszystkim ukierunkowana na pozyskiwanie jak największej liczby punktów w parametrycznej ocenie podstawowych jednostek naukowych, prowadzonej przez Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Przejawia się to w znaczącym zwiększeniu liczby artykułów publikowanych w renomowanych czasopismach zagranicznych, organizowaniu konferencji międzynarodowych oraz dostosowywaniu się do nowych wymogów, związanych z ich prowadzeniem. Przygotowujemy się także do zmian w związku z modyfikacją w procedurze parametrycznej oceny czasopism. Obecnie jesteśmy zakwalifikowani do grupy B, tzn. bez określania tzw. współczynnika cytowań. Autor za każdy artykuł opublikowany w „Zeszytach Naukowych AON" otrzymuje sześć punktów, które następnie przekładają się na parametryczną ocenę wydziału, do którego autor ten podaje afiliację. Jednakże punktacja ta ulegnie niebawem zmianie. W celu uzyskania jak największej liczby punktów podjęliśmy – podczas posiedzenia Komitetu Naukowego „ZN AON" (KN ZN AON) – istotne działania, zmierzające do pozyskania do składu komitetu ponad 50% członków z uczelni zagranicznych, jak też recenzentów zagranicznych, uzyskania 25% afiliacji autorów z uczelni zagranicznych, a także publikowania co najmniej 30% artykułów w językach kongresowych, czyli: angielskim, francuskim, niemieckim, hiszpańskim lub rosyjskim. Jednocześnie KN ZN AON podjął decyzję o publikowaniu 100% treści ZN AON na stronie internetowej Wydawnictwa AON w formacie PDF. Taka forma publikacji zeszytów powinna w perspektywie kilku lat doprowadzić do poprawy współczynnika cytowań i przeniesienia naszych zeszytów do wydawnictw grupy A o znacznie większej punktacji w ocenie parametrycznej ZN AON.

Decyzje podjęte na posiedzeniu komitetu oraz ścisła współpraca z Wydziałem Współpracy z Zagranicą Biura Rektora spowodowały, że wszystkie te warunki będziemy mogli w krótkim czasie spełnić. Mamy liczne zgłoszenia chęci współpracy z naszymi „Zeszytami Naukowymi" od osób sprawujących najwyższe funkcje w uczelniach zagranicznych, w tym natowskich. Wyrażam przekonanie, że w rezultacie naszych starań w ocenie parametrycznej czasopism naukowych prowadzonej przez Zespół Ekspertów Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych utrzymamy lub zwiększymy punktację naszego naukowego czasopisma.

A jak wygląda aktywność młodych naukowców i ich udział w stypendiach?

Należy przyznać, że nowe *Prawo o szkolnictwie wyższym* znacznie zwiększyło możliwości rozwoju młodych naukowców oraz uczestników studiów doktoranckich. Obecnie znacząca część dotacji na badania statutowe to środki przeznaczone na rozwój osób, które nie ukończyły 35. roku życia – to ograniczenie wiekowe nie dotyczy uczestników studiów doktoranckich. Z jednej strony takie rozwiązanie ewidentnie sprzyja ich rozwojowi, z drugiej jednak – w moim odczuciu – dedykowane jest głównie naukom ścisłym i technicznym, w których znaczące dokonania naukowe osiągają osoby w wieku 30–35 lat. W naukach społecznych łatwo dostrzec, że najważniejsze publikacje powstają po 50. roku życia autorów. Zatem rozwiązanie to, poza ewidentnymi korzyściami dla młodych naukowców, powoduje także pozbawienie naukowców powyżej 35. roku ich życia możliwości korzystania z pieniędzy MNiSW na własny rozwój naukowy.

Jeśli chodzi o udział w stypendiach naukowych uczestników studiów doktoranckich, zwanych dawniej grantami promotorskimi, to mamy ich w uczelni osiem. Sześć z nich zostało przyznanych jeszcze przez nieistniejący już Departament Badań na rzecz Bezpieczeństwa i Obronności Państwa i przekazanych do obsługi w NCBiR. Obecnie stypendiami naukowymi dla uczestników studiów doktoranckich zajmuje się NCN, które – jak widać – po przyznanych pod koniec 2011 r. dwóch stypendiach naszym doktorantom: Kamili Trochowskiej z WBN oraz Eugeniuszowi Sławińskiemu z WZiD, dostrzega jednak istnienie nauk o bezpieczeństwie i nauk o obronności.

Aktywność naszych doktorantów, szczególnie tych ze studiów dziennych, jest bardzo wysoka. Uczestniczą

oni w licznych pracach naukowo-badawczych oraz korzystają z możliwości wyjazdów, w tym międzynarodowych. Aktywności tej sprzyja prowadzony w Akademii program Erasmus. Uczelniany koordynator programu – ppłk mgr inż. Andrzej Soboń, stwarza wszystkim doktorantom znakomite warunki do prowadzenia zajęć i uczestnictwa w różnego rodzaju przedsięwzięciach w 28 uczelniach poza granicami naszego kraju. Aktywność uczelni w programie Erasmus pozwoliła naszej uczelni uzyskać 202-procentowy wzrost środków z 90 190,00 euro w roku akademickim 2010/2011 do 182 780,00 euro na rok akademicki 2011/2012. Dużą ich część mogą wykorzystać nasi doktoranci i spożytkować na osobisty rozwój naukowy.

Jakim potencjałem naukowo-badawczym dysponuje nasza uczelnia?

Akademia dysponuje znacznym potencjałem naukowym, ulokowanym głównie w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinach nauk o bezpieczeństwie oraz nauk o obronności. Zgodnie z danymi z 1 października 2011 r. w Akademii pracuje 22 profesorów tytularnych, spośród których 8 profesorów zwyczajnych (nauk wojskowych i humanistycznych) w Wydziale Bezpieczeństwa Narodowego, natomiast 14 (nauk wojskowych oraz ekonomicznych) w Wydziale Zarządzania i Dowodzenia.

Jeśli chodzi o doktorów habilitowanych, to łącznie w obydwu wydziałach jest ich 40. W WBN są to doktorzy habilitowani nauk wojskowych, humanistycznych oraz prawnych, zaś w WZiD – nauk wojskowych, humanistycznych i ekonomicznych.

Znaczną część potencjału naukowego Akademii stanowią doktorzy. W WBN jest ich 44 (nauk wojskowych, humanistycznych oraz prawnych), natomiast w WZiD – 57 (nauk wojskowych, humanistycznych, ekonomicznych, technicznych, matematycznych). Oprócz wydziałów doktorzy zatrudnieni są również w innych jednostkach organizacyjnych AON: 16 (nauk wojskowych, humanistycznych i technicznych) pracuje w Centrum Symulacji i Komputerowych Gier Wojennych, 3 (nauk wojskowych i technicznych) w Centrum Szkolenia Obrony przed Bronią Masowego Rażenia w SZ RP, 2 (nauk wojskowych) w Studium Języków Obcych, 1 (nauk wojskowych) w Bibliotece Głównej oraz 1 (nauk humanistycznych) w Studium Wychowania Fizycznego.

Łącznie na potencjał naukowy Akademii składa się 189 pracowników, a wśród nich 106 cywilnych i 83 w służbie czynnej. Oczywiście, proces rozwoju kadry naukowej nie zatrzymał się 1 października ubiegłego roku i ulega ciągłym zmianom. Należy podkreślić, że mówiłem, jedynie o ilościowych wskaźnikach, które dają pewien pogląd na nasz potencjał naukowy, jednak nie odzwierciedlają jego jakości. W naszej Akademii pracują uznani w kraju i poza jego granicami eksperci, dysponujący unikalną wiedzą i dorobkiem w obszarze bezpieczeństwa i obronności. Ich choćby pobieżne oszacowanie wykracza poza moje kompetencje i ramy tego wywiadu.

Co Pan sądzi na temat zmian w kryteriach oceny osiągnięć osób ubiegających się o nadanie stopnia doktora habilitowanego?

Muszę przyznać, że moje odczucia są mieszane. Za celowe uważam uporządkowanie i zdyscyplinowanie czasowe przeprowadzanych procedur. Mam tu na myśli wydawanie opinii przez poszczególne komisje, zaangażowane w proces habilitacyjny, wykonywanie recenzji, a także doprecyzowanie i poszerzenie wymagań naukowych w stosunku do kandydata, np. wprowadzenie kryterium kierowania lub udziału w projekcie badawczym, finansowanym spoza badań statutowych, czyli przez NCBiR, NCN, UE lub EDA, RTO (The NATO Research and Technology Organisation) itp.

Trudno jednak w naszym środowisku naukowym pogodzić się z wyłączeniem procedury kolokwium i wykładu habilitacyjnego. Procedury te były bardzo ważne i pozwalały radom naukowym wydziałów w pełni ocenić kandydata na stopień naukowy doktora habilitowanego, a nie tylko – jak się to obecnie zakłada – na podstawie jego dorobku. Zmianie uległa również rola rady wydziału, która została pominięta w nowej procedurze wszczynania wniosków, ponieważ kandydat na habilitanta może zwrócić się bezpośrednio do Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów, która to dopiero we wniosku wskazuje radę wydziału – jej zdaniem – kompetentną do prowadzenia tego wniosku. W praktyce może się zdarzyć, iż rady wydziałów będą oceniały osoby, z którymi wcześniej ani naukowo, ani dydaktycznie nie miały żadnego kontaktu. Z tego wynika, że intencją ustawodawcy było zwiększenie swobody habilitanta przy jednoczesnym ograniczeniu wpływu rad wydziałów na przyznawanie stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Należy zaznaczyć, że od 1 października 2011 r. do 1 października 2013 r. obowiązują przepisy przejściowe i to kandydat na doktora habilitowanego w swoim wniosku wskazuje, według której procedury zamierza się habilitować. W AON dopiero jedna osoba spoza naszej uczelni zdecydowała się na wykorzystanie nowej procedury habilitacyjnej w WBN, wszystkie pozostałe zadeklarowały prowadzenie procedury według reguł sprzed 1 października 2011 r., co pośrednio też wskazuje na ocenę zaproponowanych zmian przez nasze środowisko naukowe. Jak będą te procedury przebiegały w praktyce, dowiemy się po roku 2013, a efekty jakościowe tej ustawy będą możliwe do oszacowania dopiero po kilku latach od jej wejścia w życie.

W Wydawnictwie Akademii powstaje wiele znaczących publikacji naukowych autorstwa naszych pracowników. Jak Pan ocenia perspektywy jego rozwoju?

Z pewnością mamy do czynienia z dynamicznym rozwojem Wydawnictwa AON. Związane jest to z uruchomieniem sprzedaży publikacji naszych autorów poprzez sieć hurtowni, co spowodowało poszerzenie zasięgu tych wydawnictw na rynku zarówno krajowym, jak i zagranicznym. Podjęto także decyzję o utworzeniu strony internetowej Wydawnictwa z księgarnią internetową. Strona ta jest w trakcie projektowania. Ponadto decyzją rektora zaplanowano poszerzenie powierzchni lokalu księgarni AON, usytuowanie tam stanowiska obsługi księgarni internetowej i zoptymalizowanie godzin otwarcia.

Należy zauważyć, że Wydawnictwo AON w roku 2011 wydało aż 183 publikacje, na które złożyły się – opracowane przez naszych specjalistów pod względem redakcyjnym i typograficznym – podręczniki, skrypty, monografie, materiały konferencyjne, „Zeszyty Naukowe AON", a także wznowienia – o łącznym nakładzie 15 281 egzemplarzy. Nakład ten dodatkowo wzrośnie w roku bieżącym w związku z utworzeniem dwóch nowych periodyków naukowych – „Zeszyty Doktoranckie Wydziału Bezpieczeństwa Narodowego" oraz „Obronność. Zeszyty Naukowe Wydziału Zarządzania i Dowodzenia Akademii Obrony Narodowej".

Ponadto w Wydawnictwie powstaje „Biuletyn AON", wydawane są liczne inne materiały dla nauczycieli i studentów, jak choćby programy nauczania, czy różnego rodzaju dyplomy – w tym także wysokiej jakości habilitacyjne i doktorskie, przygotowywane ręcznym składem na papierze czerpanym. Wydawnictwo AON prowadzi także prace fotoreporterskie oraz wiele innych – wszystkie w tak krótkim wywiadzie trudno wymienić.

Pracownicy Wydawnictwa AON pomimo redukcji w 2009 r. ponad 50% etatów – rzetelnie wypełniają swoje obowiązki, utrzymując wysoką sprawność i jakość swego działania w bardzo trudnych uwarunkowaniach osobowo-finansowych. Jednak zmiany tej sytuacji można oczekiwać dopiero wraz z poprawą kondycji finansowej całej naszej uczelni.

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała Ewa Kostka

Konferencje naukowe

Outsourcing usług w systemie logistycznym sił zbrojnych

23 listopada 2011 r. – I międzynarodowa konferencja naukowa, zorganizowana przez Instytut Logistyki Wydziału Zarządzania i Dowodzenia AON

Oficjalnego otwarcia konferencji dokonał dziekan WZiD płk prof. dr hab. inż. Jarosław Wołejszo. Obrady zostały podzielone na trzy sesje plenarne. Pierwszą z nich pt. *Aspekty teoretyczne outsourcingu usług logistycznych* moderował płk dr hab. inż. Ryszard Chrobak. Z referatami wystąpili: dr hab. inż. Stanisław Smyk – AON (*Wielowymiarowość logistycznego projektu outsourcingowego*), dr Joanna Dyczkowska – Politechnika Koszalińska (*Analiza opłacalności outsourcingu usług logistycznych w przedsiębiorstwach*), prof. dr hab. Janusz Płaczek – WSIZiA, mgr Katarzyna Pietrzyk – AON (*Możliwe konsekwencje społeczne szerszego zastosowania outsourcingu w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej*), kmdr dr Jarosław Teska – AMW (*Outsourcing usług logistycznych w świetle prawa zamówień publicznych i dyrektywy obronnej*), dr Jacek Kurowski – AON (*Możliwości i bariery outsourcingu usług logistycznych w siłach zbrojnych*).

Moderatorem drugiej sesji nt. *Outsourcing logistyczny w praktyce wojskowej* był prof. dr hab. inż. Eugeniusz Nowak. W tej części konferencji referaty wygłosili: gen. bryg. Roman Klecha, ppłk dr Andrzej Lis – IWsp SZ RP (*Wykorzystanie outsourcingu w siłach zbrojnych: wybrane problemy teoretyczne i wyzwania praktyczne implementacji systemu kontraktowania usług zewnętrznych*), prof. inż. Petr Hajna, doc. inż. Miroslav Cempírek, por. inż. Tomász Dvorzák – Uniwersytet Obrony w Brnie (*Third party logistic support in military operations*), płk mgr inż. Jan Bereza – 2. WOG (*Rola outsourcingu w 2. Wojskowym Oddziale Gospodarczym*), ppłk mgr Roman Utracki, Jarosław Majecki – 35. WOG (*Outsourcing logistyczny oraz rola Wojskowego Oddziału Gospodarczego w jego wdrażaniu*), ppłk dr inż. Tomasz Jałowiec – AON (*Pułapki outsourcingu w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej).*

Trzecia sesja nt. *Rola zewnętrznych oferentów (dostawców) usług logistycznych w systemie logistycznym sił zbrojnych*, prowadzona przez prof. dr hab. Romualda Mańkowskiego, stanowiła platformę wymiany myśli między logistykami w mundurach a logistykami ze sfery cywilnej. Wśród prelegentów znaleźli się: płk dr inż. Kazimierz Kowalski – WSO WL (*Usługi zewnętrzne w cyklu życia systemu uzbrojenia*), mgr Krzysztof Żukowski – Flextronics Polska (*Wykorzystanie cywilnych centrów logistycznych w procesie zabezpieczenia logistycznego SZ RP*), mgr Jacek Augustyniak – MJJ Consulting Europe (*Zewnętrzne szkolenia outsourcingowe jako forma doskonalenia personelu logistycznego sił zbrojnych*), mgr inż. Piotr Wójtowicz – Fraikin Polska (*Outsourcing pojazdów transportowych w wojsku*).

Obradom towarzyszyła gorliwa dyskusja, prowadzona przez licznie przybyłych na konferencję przedstawicieli: Inspektoratu Wsparcia SZ RP, Inspektoratu Uzbrojenia, Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, Śląskiego Okręgu Wojskowego, Wojskowego Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Służby Żywnościowej, regionalnych baz logistycznych, wojskowych oddziałów gospodarczych, Dowództwa Wojsk Lądowych, Dowództwa Marynarki Wojennej, Dowództwa Garnizonu Warszawa, Akademii Marynarki Wojennej, Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Lądowych, Szkoły Głównej Handlowej, Politechniki Koszalińskiej, Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Suwałkach, Wyższej Szkoły Informatyki, Zarządzania i Administracji w Warszawie oraz Wyższej Szkoły im. Pawła Włodkowica w Płocku. Oficjalnego zamknięcia konferencji dokonał dyrektor Instytutu Logistyki WZiD płk dr hab. inż. Ryszard Chrobak.

ppłk dr inż. Tomasz Jałowiec

Systemy informacji geoprzestrzennej – zastosowanie w działalności operacyjnej

25 listopada 2011 r. – międzynarodowa konferencja naukowa, zorganizowana przez Katedrę Strategii i Geostrategii Wydziału Bezpieczeństwa Narodowego oraz ESRI Polska

Wprowadzenia oraz otwarcia konferencji dokonał prorektor AON ds. naukowych dr hab. Andrzej Glen, który serdecznie powitał gości zagranicznych: ze Stanów Zjednoczonych z firmy ESRI Inc. European Defense Team, z Wielkiej Brytanii – i2, IBM Company oraz EXELIS VIS, z Niemiec – Headquarters MNC NE, z Litwy – Hnit-Baltic, oraz licznie zgromadzone osoby z naszego kraju, reprezentujące wiele instytucji centralnych: ministerstwa, departamenty, zarządy, centra oraz struktury regionalne i lokalne, a także przedstawicieli wielu środowisk uniwersyteckich, akademickich i szkół wyższych z Warszawy i kraju, jak też naszych nauczycieli akademickich, doktorantów oraz studentów Podyplomowych Studiów Polityki Obronnej (PSPO) i kierunku bezpieczeństwo narodowe.

Głównym celem konferencji było przedstawienie dokonań w zakresie tworzenia Polskiej Infrastruktury Informacji Przestrzennej i nowych aspektów rozwoju systemów geoinformacyjnych na potrzeby bezpieczeństwa narodowego, w tym obronności oraz wiodących w świecie trendów i rozwiązań w dziedzinie wspomagania systemów dowodzenia, wywiadu i rozpoznania wojskowego, łączności i telekomunikacji, zarządzania kryzysowego i w innych zastosowaniach.

Fot. Z. Rutkowski

Konferencja przebiegała w trzech blokach, w których zaprezentowano siedem wystąpień programowych, w tym pięć w języku angielskim. Wszystkie wystąpienia zostały przyjęte przez uczestników z dużym zainteresowaniem, o czym świadczyły żywe dyskusje w kuluarach oraz wypowiedzi w toku debaty.

W dyskusji udział wzięli m.in. prof. dr hab. inż. Jan J. Konieczny – ekspert Unii Europejskiej, oraz Sylwia Janczewska z Instytutu Geopolityki. W wyniku rozmów oraz przy znaczącej aprobacie ze strony organizatorów padła propozycja rozszerzenia formuły tego przedsięwzięcia o warsztaty GIS, podczas których można by szerzej zapoznać uczestników z problematyką zastosowania aplikacji i programów oraz możliwościami dynamicznie rozwijającej się problematyki systemów informacji geoprzestrzennej w zastosowaniach w dziedzinie bezpieczeństwa i obronności.

Prezentacje oraz referaty zostaną opublikowane w materiałach pokonferencyjnych.

płk rez. dr inż. Zbigniew Lach

Obronność 2012

15 lutego 2012 r. – konferencja naukowa nt. *Nauka o obronności. Perspektywy metodologiczne i dydaktyczne*, zorganizowana przez Wydział Zarządzania i Dowodzenia

Podstawowym celem konferencji, którą poprowadził dziekan WZiD płk prof. dr hab. inż. Jarosław Wołejszo, była prezentacja poglądów jej uczestników na temat podstawowych kwestii i problemów, wynikających z powołania do życia nowej dyscypliny naukowej: nauki o obronności.

Wydział Zarządzania i Dowodzenia AON jest jedynym w Polsce ośrodkiem naukowym, który posiada pełne uprawnienie do nadawania stopni naukowych w zakresie nauki o obronności. Stanowi to dla jego pracowników wielkie wyzwanie i obowiązek podjęcia współpracy ze wszystkimi ośrodkami naukowymi i instytucjami, którym leży na sercu obronność państwa.

Problematyka wystąpień i dyskusji dotyczyła: konsekwencji likwidacji nauk wojskowych, nauk o obronności w nowym podziale nauk na obszary, dziedziny i dyscyplin oraz kierunków ewolucji nauk o obronności.

Podczas sesji moderowanej przez prof. dr. hab. Bogdana Szulca dyskutowano nad naukami o obronności z perspektywy ich epistemologicznej i metodologicznej tożsamości, natomiast w sesji, której moderatorem był prodziekan WZiD płk dr hab. inż. Marek Wrzosek, poruszono temat kształcenia w zakresie nauk o obronności, w tym w aspekcie doświadczeń nauk wojskowych, nowych technologii w procesie kształcenia oraz kierunków kształcenia w kontekście wymagań Krajowych Ram Kształcenia.

Obrady podsumował dziekan WZiD, po czym nastąpiła prezentacja laboratoriów wydziału, wykorzystywanych w procesie kształcenia.

Red.

Fotografie: Zdzisław Rutkowski

Nasi goście

Akademię Obrony Narodowej odwiedzili:

• I zastępca ministra obrony – szef Połączonego Sztabu Sił Zbrojnych Republiki Uzbekistanu gen. dyw. Bahodyra Taszmatowa, przebywająca w Polsce na zaproszenie szefa Sztabu Generalnego WP. Delegatce towarzyszyli: Ikrom Nazarow – chargé d'affaires Republiki Uzbekistanu, oraz gen. dyw. pil. Anatol Czaban. W Akademii goście zostali zapoznani z tradycjami, zadaniami, profilem i zakresem działalności dydaktycznej, strukturą, potencjałem dydaktycznym i naukowym oraz infrastrukturą uczelni (30 listopada);

• delegaci z Ministerstwa Obrony Izraela pod przewodnictwem dyrektora Departamentu Europejskiego Jacoba Laora. Podczas spotkania dyskutowano głównie o możliwości wykorzystywania wiedzy izraelskich ekspertów na temat problematyki bezpieczeństwa w regionie Bliskiego Wschodu (14 grudnia);

• delegacja francuskiego Instytutu Wyższych Studiów Obrony Narodowej (Institut des Hautes Études de Défense Nationale – IHEDN) skupiająca kadrę dydaktyczną i słuchaczy (łącznie 20 osób). Wizycie przewodniczyli dyrektor IHEDN wiceadm. Richard Laborde oraz attaché obrony przy Ambasadzie Francji w Warszawie płk Etienne Champeaux. W trakcie wizyty dyskutowano m.in. nad bezpieczeństwem regionalnym z perspektywy Polski, kwestią operacji w Libii oraz wspólną polityką bezpieczeństwa i obrony (9 lutego).

Red.

Fotografie: Zdzisław Rutkowski

Minister obrony narodowej w Akademii

18 stycznia 2012 r. z kadrą i wojskowymi studentami AON spotkał się minister obrony narodowej Tomasz Siemoniak.

Szef resortu przybył w towarzystwie swoich doradców – gen. dyw. Bogusława Packa oraz gen. broni rez. Waldemara Skrzypczaka. W pierwszej części spotkania rektor-komendant AON gen. dyw. dr inż. Romuald Ratajczak przedstawił rolę uczelni w systemie kształcenia kadr dowódczych Sił Zbrojnych RP, po czym w kameralnym gronie dyskutowano nad przyszłością Akademii w świetle planów konsolidacji szkolnictwa wojskowego.

Rozwój naszej uczelni był również tematem spotkania ministra z kadrą i studentami wojskowymi AON. Zdaniem Tomasza Siemoniaka, bez dobrego szkolnictwa wojskowego nie będzie dobrych sił zbrojnych. Akademia powinna spełniać rolę prestiżowej uczelni, której ukończenie będzie dla oficerów wyróżnieniem. Szef resortu odpowiadał również na pytania dotyczące rozwoju marynarki wojennej, przyszłości Narodowych Sił Rezerwowych oraz zmian w aktach prawnych.

Ostatnim punktem wizyty było zwiedzanie Centrum Symulacji i Komputerowych Gier Wojennych. Minister miał w tym czasie możliwość obserwowania przebiegu ćwiczenia sztabowego 11. Lubuskiej Dywizji Kawalerii Pancernej.

Red.

Fot. Z. Rutkowski

Prof. Krzysztof Zanussi gościem Akademii

15 grudnia 2011 r. w ramach współpracy ze Stowarzyszeniem Promowania Myślenia Obywatelskiego z kadrą, pracownikami i studentami Akademii spotkał się prof. Krzysztof Zanussi. To już trzecia wizyta tego cenionego reżysera i scenarzysty filmowego w murach naszej uczelni.

Tematem spotkania były problemy moralności w praktyce życia społecznego. W trakcie wystąpienia, w którym dominowały anegdoty z życia artysty, profesor zastanawiał się m.in., jaka – w kwestii moralności – będzie przyszłość ludzkości, jak przygotować następne pokolenie do życia oraz jak oceniać to, co się już wydarzyło. Profesor Zanussi poruszył również problem postrzegania zdrady w kontekście mniejszego i większego zła.

Red.

Fot. Z. Rutkowski

Akademia współpracuje

8 grudnia 2011 r. rektor-komendant AON gen. dyw. dr inż. Romuald Ratajczak zawarł porozumienie z komendantem głównym Straży Granicznej gen. bryg. SG Leszkiem Elasem. Umowa dotyczy organizacji bezpłatnych praktyk dla studentów bezpieczeństwa narodowego w Komendzie Głównej Straży Granicznej.

12 stycznia 2012 r. rektor-komendant AON oraz szef BOR gen. dyw. Marian Janicki podpisali porozumienie o współpracy. Umowa obejmuje wykorzystanie doświadczeń stron w zakresie rozpoznawania i analizowania potencjalnych zagrożeń, koordynację działań ochronnych oraz podnoszenie kwalifikacji zawodowych i naukowych kadr obu instytucji.

18 stycznia 2012 r. dziekan WZiD prof. dr hab. inż. Jarosław Wołejszo oraz prezes zarządu firmy Progmate Marcin Prończuk podpisali umowę współpracy, w ramach której w Wydziale Zarządzania i Dowodzenia będzie testowany nowoczesny system PROGMATE DOCs.

Red.

Fotografie: Zdzisław Rutkowski

Awanse naukowe

Wydział Zarządzania i Dowodzenia
Doktoraty

• 22.11.2011 r. – ppłk Maciej Marczyk (*Sieć łączności polskiego kontyngentu wojskowego w operacji międzynarodowej*). Promotor: dr hab. inż. Józef Janczak.

• 20.12.2011 r.:

– gen. dyw. Mirosław Różański (*Efektywność działań polskich kontyngentów wojskowych tworzonych z etatowych jednostek w operacjach ekspedycyjnych*). Promotor: prof. dr hab. Michał Huzarski;

– ppłk Marek Brylonek (*Dowodzenie operacjami wojskowymi Unii Europejskiej*). Promotor: gen. dyw. dr hab. Bogusław Pacek;

– ppłk Paweł Boryn (*Zastosowanie symulacyjnych modeli walki w procesie dowodzenia na szczeblu taktycznym Wojsk Lądowych Sił Zbrojnych RP*). Promotor: płk prof. dr hab. inż. Jarosław Wołejszo;

– mjr Zdzisław Malinowski (*Zabezpieczenie materiałowe polskich kontyngentów wojskowych*). Promotor: prof. dr hab. Romuald Mańkowski;

– mjr Krystian Frącik (*Kontrola jako funkcja dowodzenia realizowana w środowisku sieciocentrycznym*). Promotor: płk prof. dr hab. inż. Jarosław Wołejszo;

– Marcin Mazurek (*Zarządzanie bezpieczeństwem w świetle nauk społecznych*). Promotor: prof. dr hab. Bogdan Szulc;

– kpt Barbara Sońta (*Propozycja poprawy funkcjonowania zespołów rozpoznania biologicznego w reagowaniu na zagrożenia biologiczne stanu pokoju, kryzysu i wojny*). Promotor: prof. dr hab. Stanisław Śladkowski;

– Marcin Anszczak (*Zastosowanie metody matrycowania w zarządzaniu systemem bezpieczeństwa dla Państwowej Straży Pożarnej*). Promotor: płk prof. dr hab. inż. Jarosław Wołejszo;

– ppłk Wojciech Winkler (*Wspomaganie informatyczne procesu zarządzania działalnością naukowo-badawczą w uczelni wojskowej*). Promotor: płk prof. dr hab. inż. Jarosław Wołejszo;

– Izabella Tymińska (*Organizacja systemu celno-podatkowego w kształtowaniu bezpieczeństwa państwa*). Promotor: dr hab. Lech Kościelecki.

• 24.01.2012 r. – Grzegorz Pokorski (*Integracja informacyjna systemów wspomagania zarządzania i dowodzenia w Siłach Zbrojnych RP w obszarze danych geoprzestrzennych*). Promotor: dr hab. Piotr Zaskórski.

Wydział Bezpieczeństwa Narodowego
Doktoraty

• 27.09.2011 r.:

– płk dypl. Mirosław Stanisław Banasik (*Transformacja zdolności Sił Zbrojnych NATO do działań ekspedycyjnych*). Promotor: płk dr hab. inż. Maciej Marszałek;

– płk dypl. inż. Paweł Rodzoś (*Przygotowanie kadry dowódczo-sztabowej polskich kontyngentów wojskowych do udziału w operacjach koalicyjnych prowadzonych poza granicami kraju*). Promotor: dr hab. inż. Marian Kozub;

– kmdr. por. mgr inż. Witold Kustra (*Współdziałanie Marynarki Wojennej Rzeczypospolitej Polskiej ze Strażą Graniczną i organami administracji morskiej w zakresie przeciwdziałania zagrożeniom bezpieczeństwa Polski na obszarach morskich*). Promotor: prof. dr hab. Stanisław Koziej;

– podinsp. mgr Krzysztof Łojek (*Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej w ochronie bezpieczeństwa i porządku publicznego*). Promotor: dr hab. inż. Bogdan Zdrodowski.

• 31.01.2012 r. – ppłk mgr inż. Grzegorz Czekaj (*Zarządzanie zasobami rezerw osobowych w kontekście kryzysowego uzupełniania Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej*). Promotor: prof. dr hab. Jan Wojnarowski.

Red.

Z obrad Senatu

19 stycznia 2012 r. Senat podjął uchwały w sprawach:

• powołania komisji dyscyplinarnej i odwoławczej komisji dyscyplinarnej studentów Akademii Obrony Narodowej na kadencję 2012–2015;

• powołania komisji dyscyplinarnej i odwoławczej komisji doktorantów Akademii Obrony Narodowej na kadencję 2012–2015;

• wyborów uzupełniających do komisji wyborczej Akademii Obrony Narodowej na kadencję 2011–2015;

• wszczęcia postępowania o nadanie tytułu doktora honoris causa Panu prof. dr. hab. Witoldowi Kieżunowi. Na promotora Senat powołał prof. dr. hab. Waldemara Kaczmarka, zaś na recenzentów: prof. dr. hab. Michała Huzarskiego z Akademii Obrony Narodowej, prof. dr. hab. Alojzego Nowaka z Uniwersytetu Warszawskiego, prof. dr. hab. Tadeusza Krupę z Politechniki Warszawskiej;

• określenia uruchomionych kierunków studiów i efektów kształcenia na nich:

– zarządzanie i dowodzenie, studia pierwszego stopnia, profil ogólnoakademicki,

– zarządzanie i dowodzenie, studia drugiego stopnia, profil ogólnoakademicki,

– obronność, studia pierwszego stopnia, profil ogólnoakademicki,

– obronność, studia drugiego stopnia, profil ogólnoakademicki,

– ekonomika obronności, studia pierwszego stopnia, profil ogólnoakademicki.

• wyrażenia opinii o zatrudnieniu:

– gen. dyw. dr. Leszka Kazimierza Cwojdzińskiego na stanowisku profesora wizytującego,

– gen. bryg. dr. Wiesława Grudzińskiego na stanowisku profesora wizytującego,

– gen. dyw. Jerzego Michałowskiego na stanowisku profesora wizytującego,

– gen. dyw. dr. hab. Bogusława Packa na stanowisku profesora wizytującego;

– gen. dyw. dr. Mirosława Rozmusa na stanowisku profesora wizytującego;

– gen. dyw. dr. Anatola Wojtana na stanowisku profesora wizytującego;

• uchwalenia Statutu Akademii Obrony Narodowej;

• wyrażenia zgody na prowadzenie istniejących inwestycji budowlanych;

• wyrażenia zgody na prowadzenie planowanych na 2013 rok inwestycji budowlanych;

• określenia uruchomionych kierunków studiów i efektów kształcenia na nich;

– logistyka, studia pierwszego stopnia, profil ogólnoakademicki,

– logistyka, studia drugiego stopnia, profil ogólnoakademicki,

– lotnictwo, studia pierwszego stopnia, profil ogólnoakademick,

– lotnictwo, studia drugiego stopnia, profil ogólnoakademicki.

Red.

Fot. Z. Rutkowski

Pożegnanie z bronią

30 grudnia 2011 r. w Sali Tradycji AON odbyło się uroczyste pożegnanie st. chor. Dariusza Sitko, kończącego zawodową służbę wojskową, natomiast 27 stycznia 2012 r. przełożeni i współpracownicy pożegnali: płk. Mariana Urbanka, płk. Krzysztofa Graczyka, płk. Ryszarda Chrobaka, płk. Tadeusza Kubaczyka, płk. Jarosława Solarza, mjr. Marcina Szaliłowa, mjr. Piotra Jędrzejczaka, mjr. Piotra Skworzca, chor. Sylwestra Majka oraz mł. chor. Jarosława Kuletę.

Red.

Fot. R. Brzeziński

Rektor-komendant wyróżnił

13 stycznia br. rektor-komendant AON wyróżnił przedstawicieli kadry i pracowników Medalem XX-lecia AON. Uroczystość ta zakończyła okres jubileuszu 20-lecia istnienia uczelni.

Wyróżnieni zostali: dr Aneta Nowakowska-Krystman, płk Jarosław Tomaszewski, płk Cezary Danielski, płk Jarosław Wołejszo, płk Jacek Góźdź, płk Jan Knetki, płk Leszek Słomka, płk Mirosław Leś, ppłk Arkadiusz Stępniewicz, ppłk Dariusz Brążkiewicz, ppłk Marek Szewczyk, dr hab. Piotr Gawliczek, Grzegorz Szylberg, dr Jerzy Kozioł, chor. Jacek Krystek, Stanisław Dobrakowski (50 lat pracy w AON), Barbara Urban (35 lat pracy w AON) oraz Krystyna Kozłowska (24 lata pracy w AON).

Red.

Fotografie: Zdzisław Rutkowski

Centrum Szkolenia OPBMR w SZ RP – wydarzenia

Kursy

W dniach 9–13 stycznia br. CSOPBMR we współpracy m.in. z Departamentem Infrastruktury MON, Inspektoratem Wsparcia SZ, Agencją Mienia Wojskowego oraz Mazowieckim Wojewódzkim Inspektoratem Ochrony Środowiska przeprowadziło kurs doskonalący z bezpieczeństwa ekologicznego.

W kursie uczestniczyło piętnastu pracowników jednostek wojskowych z całego kraju. Tematyka zajęć dotyczyła: polityki ekologicznej w kraju i resorcie obrony narodowej, źródeł zagrożeń chemicznych, biologicznych i promieniotwórczych związanych z funkcjonowaniem jednostek wojskowych, wniosków z działalności bieżącej inspektorów ds. ochrony środowiska w JW – ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki odpadami, sprawozdawczości oraz prowadzenia bazy danych Niebezpiecznych Substancji Chemicznych.

W dniach od 16 stycznia do 2 lutego CSOPBMR we współpracy z Państwową Agencja Atomistyki, Centralnym Laboratorium Ochrony Radiologicznej i Wojskowym Instytutem Chemii i Radiometrii przeprowadziło kurs dla kandydatów na inspektorów ochrony radiologicznej (IOR-1).

W kursie uczestniczyło czternastu oficerów i podoficerów z wojsk lądowych i lotniczych oraz pracowników wojska. Tematyka zajęć obejmowała: podstawy fizyki jądrowej, budowę i zasady funkcjonowania detektorów promieniowania jonizującego, pojęcia i wielkości dozymetryczne, wpływ promieniowania jonizującego na organizmy żywe i materię nieożywioną. Nie mniej istotne były zagadnienia prawnoorganizacyjne dotyczące zasad i organizacji ochrony radiologicznej w działalności jednostek organizacyjnych resortu obrony narodowej. Na bazie zdobytej wiedzy teoretycznej zrealizowano ćwiczenia rachunkowe z obliczania parametrów osłon przed promieniowaniem jonizującym. Zgodnie z wymaganiami określonymi ustawą *Prawo atomowe* słuchacze wzięli czynny udział w ćwiczeniach laboratoryjnych, mających na celu: doskonalenie umiejętności w zakresie doboru optymalnych parametrów pracy przyrządów dozymetrycznych, metodyki pomiarów dozymetrycznych oraz analizy widma różnych rodzajów promieniowania, jak również oceny poziomu skażeń promieniotwórczych. Kurs zakończył się egzaminem państwowym.

Warsztaty

19 stycznia br. w centrum odbyły się warsztaty nt. *Doskonalenie kadr jako determinant funkcjonowania systemu OPBMR*.

Głównym celem warsztatów była wymiana doświadczeń związanych ze szkoleniem z przedmiotu OPBMR oraz doskonaleniem zawodowym żołnierzy korpusu osobowego OPBMR, realizowanych w uczelniach i centrach szkolenia. Obok przedstawicieli centrum w spotkaniu udział wzięli oficerowie realizujący proces dydaktyczny we wszystkich rodzajach sił zbrojnych oraz specjaliści i szefowie OPBMR różnych szczebli dowodzenia.

Dyskusja podczas spotkania oraz praca w zespołach problemowych pozwoliły na wypracowanie decyzji w zakresie: uwarunkowań specjalistycznego procesu dydaktycznego z OPBMR oraz identyfikacji związanych z nim potrzeb w celu osiągnięcia odpowiedniego poziomu przygotowania do wypełniania zadań na stanowisku służbowym w wojskach chemicznych, jak również szefa/specjalisty OPBMR.

Wśród szczegółowych wniosków, które wyłoniły się podczas warsztatów, można wymienić m.in. potrzebę aktualizacji skryptów i opracowań z omawianego przedmiotu, czy też korzystania w szerszym zakresie z metod praktycznych i problemowych.

Uczestnicy warsztatów poparli również potrzebę zainicjowania systemu doskonalenia zawodowego oficerów korpusu osobowego OPBMR w ramach kursu przeznaczonego dla oficerów (S-3, S-2) sztabów batalionów/pułków wojsk chemicznych oraz podkreślili konieczność doskonalenia zawodowego kilkudziesięciu oficerów młodszych (absolwentów studium oficerskiego, posiadających wykształcenie o profilu humanistycznym) w celu przygotowania ich do wykonywania zadań służbowych w jednostkach wojskowych.

Podczas spotkania zwrócono uwagę na znaczenie właściwego, wszechstronnego przygotowania szefów OPBMR oddziałów i związków taktycznych do roli organizatorów systemu OPBMR. Ponadto – w związku ze złożonym charakterem obowiązków oficerów (w czasie pokoju, kryzysu i wojny), przekładających się na zakres wiedzy i umiejętności, które powinni posiąść – podjęto decyzję o przygotowaniu specjalistycznego poradnika pt. *Obrona przed bronią masowego rażenia w działaniach taktycznych*.

Jedną z propozycji było również powołanie na bazie CSOPBMR specjalistycznego forum, które służyłoby wymianie doświadczeń oraz rozwiązywaniu problemów metodycznych i merytorycznych związanych z kształceniem z OPBMR.

Podróż studyjna

26 stycznia br. studenci drugiego roku studiów magisterskich Wydziału Bezpieczeństwa Narodowego uczestniczyli w podróży studyjnej do Narodowego Centrum Badań Jądrowych w Świerku.

Wizyta ta była elementem zajęć programowych z przedmiotu obrona przed bronią masowego rażenia, ukierunkowanych na utrwalenie wiedzy studentów w zakresie energetyki jądrowej oraz ochrony radiologicznej. Pobyt w obiektach centrum zainicjował wykład wprowadzający prof. dr. hab. Ludwika Dobrzyńskiego, poświęcony falowej naturze otaczającej nas rzeczywistości. Druga część zajęć rozpoczęła się w budynku reaktora, gdzie mgr inż. Janusz Jaroszewicz przybliżył zasady działania oraz przeznaczenie reaktora badawczego „Maria". Szczególne zainteresowanie studentów wzbudziły nietypowe komercyjne zastosowania znajdujących się w obiekcie instalacji, przeznaczonych m.in. do barwienia kamieni ozdobnych czy wytwarzania radiofarmaceutyków. Największe jednak wrażenie wywarła możliwość bezpośredniej obserwacji pracującego reaktora jądrowego, który otoczony był jasnoniebieską poświatą promieniowania Czerenkowa.

Opracowanie: zespół CSOPBMR

Z żałobnej karty

9 stycznia 2012 r., przeżywszy 62 lata, zmarł płk **Jakub Krzyżanowski** – wieloletni pracownik Akademii Obrony Narodowej, szef Zakładu Technologii Kształcenia. Pochowany został 23 stycznia na Powązkach Wojskowych.

13 stycznia 2012 r., przeżywszy 64 lata, zmarł nagle płk dr **Tadeusz Mitek** – dziennikarz, publicysta, redaktor. Uroczystości pogrzebowe odbyły się na Powązkach Wojskowych w Warszawie.

2 lutego 2012 r., przeżywszy 77 lat, zmarł ppłk w st. spocz. **Bolesław Kaźmierczak** – zasłużony oficer Wojska Polskiego, długoletni pracownik ASG WP, uhonorowany wieloma odznaczeniami państwowymi i resortowymi. Pochowano go na Cmentarzu Parafialnym w Marysinie Wawerskim.

Koło Naukowe Studentów Bezpieczeństwa Narodowego

Polski przemysł obronny filarem polityki bezpieczeństwa RP

19 stycznia 2012 r. Fundacja im. Kazimierza Pułaskiego we współpracy z Biblioteką Publiczną miasta stołecznego Warszawy zorganizowała debatę nt. *Polski przemysł obronny jako filar polityki bezpieczeństwa RP – lekcje z kryzysu gospodarczego*.

Celem przedsięwzięcia była próba odpowiedzi na pytanie, jak zmienił się europejski przemysł obronny w czasie światowego kryzysu gospodarczego i jakie wyzwania stoją w związku z tym przed polskim przemysłem zbrojeniowym. Udział w konferencji był bezpłatny, co zaowocowało pojawieniem się licznego grona osób powiązanych z polskim przemysłem obronnym, a także pasjonatów wojskowości. Reprezentacja Koła Naukowego Studentów Bezpieczeństwa Narodowego, działającego przy Akademii Obrony Narodowej, także wzięła udział w tym wydarzeniu.

Prezes Fundacji Zbigniew Pisarski, otwierając obrady, zapowiedział, że rozpoczynają one cykl debat dotyczących polskiego przemysłu obronnego. Wśród zaproszonych gości znaleźli się: zastępca dyrektora Departamentu Polityki Zbrojeniowej Ministerstwa Obrony Narodowej Ryszard Jeruzalski, płk Witold Lewandowski z Biura Bezpieczeństwa Narodowego, prezes Polskiej Izby Producentów na Rzecz Obronności Kraju Sławomir Kułakowski, prezes Bumar Sp. z o.o. Edward E. Nowak, prezes WB Electronics Piotr Wojciechowski, wiceprezes Agencji Lotniczej ALTAIR Wojciech Łuczak, redaktor naczelny miesięcznika „Nowa Technika Wojskowa" Andrzej Kiński.

Uczestnicy zgodzili się z tym, iż kraj wielkości RP nie może egzystować bez własnego i samodzielnego przemysłu zbrojeniowego. Padły także głosy krytyki pod adresem polityków, którzy *odcinają się od przemysłu zbrojeniowego* (W. Łuczak). Stwierdzono, że istotnym problemem jest brak merytorycznej dyskusji, a *przemysł obronny jest obarczony wieloma mitami. Najważniejsze jest to, aby obalać mity i nie bać się mówić o bezpieczeństwie* (E.E. Nowak). Część gości wyraziła żal, że w Polsce brakuje kompleksowej wizji dalszego rozwoju polskiego przemysłu obronnego, a czynnik polityczny w niewielkim stopniu wspiera tę gałąź gospodarki, obawiając się miana „handlarzy śmierci". Redaktor Łuczak stwierdził, że *istnieje duża bariera pomiędzy producentem sprzętu a jego użytkownikami, a więc żołnierzami.* P. Wojciechowski poruszył istotną kwestię, zadając retoryczne pytanie: *czy blokując wejście innych technologii w Polsce, budujemy jednocześnie własny potencjał technologiczny?*

Zebrana publiczność także mogła zadawać pytania zaproszonym gościom. Poruszano rozmaite kwestie, m.in. problemy marynarki wojennej i feralny proces budowy korwety typu „Gawron", lub też problematykę zaspokajania potrzeb Wojska Polskiego przez narodowy przemysł zbrojeniowy.

Oprócz głosów krytyki, nie zabrakło także pochwał. Paneliści wyrazili przekonanie, iż wiele polskich produktów jest konkurencyjnych na rynku światowym (za przykład podano polskie dywizjony ucyfrowionej artylerii), a wsparcie czynnika politycznego może pozwolić na stabilizację oraz dalszy rozwój polskiego przemysłu obronnego.

Niestety, czas przeznaczony na debatę był niewystarczający (dwie godziny), dlatego też wiele wątków było kontynuowanych i poruszanych podczas poczęstunku dla uczestników, już po konferencji.

Mateusz Mycyk
Fot. Dorota Chmielewska
Fundacja im. Kazimierza Pułaskiego

Dzień Ochrony Informacji Niejawnych

20 stycznia 2012 r. przedstawiciele Sekcji Bezpieczeństwa Informacji Koła Naukowego Studentów Bezpieczeństwa Narodowego obchodzili Dzień Ochrony Informacji Niejawnych.

Organizacja tego wydarzenia miała związek z przygotowaniami do ustanowienia 22 stycznia Dniem Ochrony Informacji Niejawnych (przypomnijmy – 22 stycznia 1999 r. uchwalona została pierwsza w historii Polski ustawa *o ochronie informacji niejawnych*).

W godzinach rannych członkowie koła przebywali w siedzibie Krajowego Stowarzyszenia Ochrony Infor-

macji Niejawnych w Katowicach, które jest inicjatorem ustanowienia Dnia Ochrony Informacji Niejawnych. W tym czasie mieli oni okazję poznać szczegóły działalności KSOIN oraz wymienić poglądy z innymi gośćmi (m.in. przedstawicielami firmy BOSSG Data Security).

Po południu na terenie Wojskowych Zakładów Mechanicznych w Siemianowicach Śląskich rozpoczęła się konferencja naukowa poświęcona tematyce ochrony informacji niejawnych. Prelegentami byli znakomici specjaliści z zakresu ochrony danych osobowych i informacji niejawnych, którzy mówili o rozwoju ochrony informacji niejawnych oraz problemach z nią związanych. Zwrócono również szczególną uwagę na wyzwanie, jakim jest upowszechnianie świadomości konieczności ochrony informacji niejawnych, ze względu na ich wagę dla szeroko pojętego bezpieczeństwa państwa. Ostatnim punktem obchodów było m.in. zwiedzanie WZM, w którym przedstawiciele koła nie zdołali jednak uczestniczyć ze względów czasowych.

Grzegorz Murdza

Co nowego w KNSL AON

Nowy rok rozpoczął się dla członków Koła Naukowego Studentów Logistyki bardzo pracowicie. Projekt Akademii Bezpieczeństwa Łańcuchów Dostaw spotkał się z dużym zainteresowaniem ze strony studentów warszawskich uczelni, dlatego też KNSL w styczniu przygotowało dla uczestników wykładów otwartych cykl spotkań, dotyczących postępowania celnego w łańcuchach dostaw. Poprowadziła je dr Izabella Tymińska, wieloletni ekspert celny. Panel pierwszy, zatytułowany *Postępowanie celne w łańcuchach dostaw*, składał się z trzech wykładów oraz warsztatu.

Pierwszy z wykładów wzbogacił uczestników o wiedzę z zakresu *pochodzenia towarów*. W trakcie spotkania zgromadzeni studenci mogli bliżej zapoznać się ze źródłami prawa regulującymi międzynarodowy obrót towarami, poznać zasadę działania Klauzuli Największego Uprzywilejowania, a także dowiedzieć się, jakie warunki musi spełnić towar, aby można było mówić, iż pochodzi z danego kraju. Drugie ze spotkań, zatytułowane *Taryfy celne w Unii Europejskiej*, dało uczestnikom okazję do zapoznania się z ograniczeniami przywozu dóbr na teren Wspólnoty, zrozumieć zasady klasyfikowania towarów do poszczególnych grup oraz poznać rolę systemów ISZTAR i TARIC. Ostatni wykład z cyklu dotyczył *wartości celnej.* Dzięki niemu uczestnicy dowiedzieli się, że wartość celna nie jest jednoznaczna z wartością towaru, poznali sposoby jej obliczania oraz rolę pośredników w przepływach towarów. Ciekawym zagadnieniem było wskazanie zmian w odpowiedzialności za koszty transportu i stanu towarów, które regulowane są przez Incoterms 2000 i 2010.

Podsumowaniem cyklu wykładów o tematyce celnej był pierwszy w historii ABŁD warsztat zatytułowany *Kontrola dokumentów i odpraw celnych*, poprowadzony również przez dr Izabellę Tymińską. Spotkanie podzielone zostało na trzy części – wywóz, tranzyt oraz dopuszczenie do obrotu. Uczestnikom udostępniono materiały, które umożliwiły bliższe zapoznanie się z tematyką przedstawioną na wykładach. Wszyscy mogli poczuć się jak prawdziwi agenci celni, krok po kroku rozszyfrowując tajemnice dokumentacji celnej, dotyczące m.in. potwierdzenia wywozu, zwolnienia od procedury wywozu, powiadomienia o długu celnym oraz poświadczonego zgłoszenia celnego. Dzięki temu spotkaniu każdy uczestnik na własnej skórze mógł się przekonać, jak zawiłe są procedury celne. Spośród zebranych zostały wybrane trzy najaktywniejsze osoby, które w nagrodę otrzymały upominki od koła oraz książki autorstwa dr Izabelli Tymińskiej.

W trakcie całego cyklu spotkań dr Izabella Tymińska w sposób przejrzysty tłumaczyła skomplikowane zagadnienia celne, opierające się na wielu aktach prawnych, oraz przybliżała uczestnikom kwestie dotyczące postępowań celnych w łańcuchach dostaw, za co należą się jej serdeczne podziękowania i słowa uznania. Jednocześnie dziękujemy wszystkim przybyłym, którzy mimo natłoku zajęć, kolokwiów i zaliczeń za każdym razem licznie wypełniali salę spotkań. Pierwszy cykl nie będzie jednak

ostatnim. KNSL AON nie śpi i już wkrótce zorganizuje kolejne spotkania, na które gorąco zapraszamy!

Ponadto KNSL AON już dziś pragnie serdecznie zaprosić wszystkich zainteresowanych na konferencję studentów logistyki *Logistyka a Bezpieczeństwo 2012*, która odbędzie się w dniach 12–13 kwietnia 2012 r. w auli im. gen. J. Kuropieski. Jest to przedsięwzięcie realizowane w celu umożliwienia spotkania studentów wszystkich typów uczelni, związanych z zagadnieniami logistyki oraz przedstawicieli świata biznesu. Na wzór poprzednich edycji, tematyka tegorocznej konferencji będzie związana z aspektami bezpieczeństwa w szeroko rozumianej logistyce. *LaB 2012* nabiera wyjątkowego charakteru z powodu dziesiątej rocznicy powstania Koła Naukowego Studentów Logistyki. W związku z tą szczególną okazją przewidujemy dodatkowe atrakcje! Serdecznie zapraszamy!

Tekst i fotografie:
Paulina Piłat,
Lucyna Szaciłło,
Szymon Skórzewski

Lotnicze Koło Naukowe

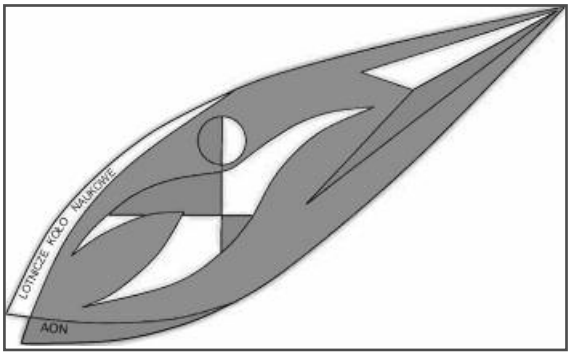
Początek roku obfitował w wiele wydarzeń związanych z działalnością Lotniczego Koła Naukowego. Na wstępie warto wspomnieć o Walnym Zgromadzeniu Członków Koła i wyborze nowego zarządu. Prezesem LKN została studentka drugiego roku zarządzania – Kinga Mazurek, natomiast członkami zarządu: Joanna Kosińska,

Łukasz Sierak i Tomasz Niemirski. Po głosowaniu obecni wzięli udział w wydarzeniu na stałe wpisanym do kalendarza lotniczych spotkań – *Gadulcu*, podczas którego dyskutowano m.in. nad sportami lotniczymi i wymaganiami, jakie trzeba spełnić, aby je uprawiać.

Ciekawą inicjatywą było styczniowe spotkanie nt. *Latanie w spódnicy – o pracy stewardessy*, na które zostały zaproszone uczestniczki szkolenia zorganizowanego we Włoszech, obecnie zajmujące się obsługą lotów krajowych. Dziewczyny chętnie mówiły o początkach

swojej przygody na pokładzie, umiejętnościach i dokumentach, jakie powinna posiadać osoba aplikująca na to stanowisko, a także o przebiegu szkolenia dla personelu pokładowego. Stewardessy opowiadały anegdoty związane z pozostałą częścią załogi i pasażerami, którzy szczególnie utkwili im w pamięci. Był też czas na pytania. Głos zabierały głównie panie, które swoją przyszłość chcą wiązać z lataniem.

Kolejnym wydarzeniem, adresowanym nie tylko do studentów, była projekcja filmu pt. „Amelia Earhart", przedstawiającego historię kobiety, która jako pierwsza przemierzyła na skrzydłach Atlantyk. Ta pełna romantyzmu i heroizmu opowieść filmowa została zaprezentowana dzięki uprzejmości władz uczelni w sali kinowej Akademii Obrony Narodowej, w ramach comiesięcznego cyklu „Lotnicze Wieczory Filmowe".

Niezwykle interesujące było również spotkanie z zastępcą przewodniczącego Państwowej Komisji Badania Wypadków Lotniczych Maciejem Laskiem, który przedstawił najczęstsze przyczyny wypadków lotniczych, sposoby zbierania danych, etapy badania i wyjaśniania przebiegu tych zdarzeń. Przedsięwzięcie zakończyła dyskusja na temat przestrzegania zasad bezpieczeństwa na rodzimych lotniskach.

Serdecznie zapraszamy wszystkich zainteresowanych do udziału w kolejnych wydarzeniach organizowanych przez Lotnicze Koło Naukowe Akademii Obrony Narodowej.

Joanna Kosińska
Fotografie: Łukasz Sierak

Koło Naukowe Sił i Służb Specjalnych

Wyjazdy

Koło Naukowe Sił i Służb Specjalnych oraz studenci III roku bezpieczeństwa narodowego specjalności bezpieczeństwo militarne mieli okazję odwiedzić jednostki wojskowe „saperów" i „pancerniaków".

Wyjazdy studyjne odbyły się w listopadzie ubiegłego roku w ramach zajęć z przedmiotu technika wojskowa, prowadzonych przez dr. Tomasza Dzięciołowskiego z Instytutu Bezpieczeństwa Państwa WBN. Celem zajęć było przybliżenie studentom

charakterystyki sprzętu oraz działań wojsk lądowych i inżynieryjnych. Studenci bezpieczeństwa narodowego, którzy są pierwszym rocznikiem specjalności wojskowej w Akademii, mieli okazję skonfrontować swoją wiedzę oraz zainteresowania.

W 1. Brygadzie Pancernej studenci mogli osobiście sprawdzić wyposażenie czołgu PT-91 „Twardy" oraz BWP. Największym zainteresowaniem cieszył się trenażer do szkolenia załóg czołgu T-72, – „Beskid" 2M/K. Ten symulator na co dzień szkoli żołnierzy z zakresu: posługiwania się wyposażeniem czołgu, poruszania się nim po polu walki, wykrywania i rozpoznawania celów na polu walki oraz pomiaru odległości do nich, prowadzenia skutecznego ognia do celu i jego korygowania, kierowania ruchem oraz ogniem czołgu w zmiennych warunkach atmosferycznych i bojowych. Studenci mieli również okazję strzelać z symulatorów broni długiej oraz krótkiej, na których trenują żołnierze z Wesołej i nie tylko.

W 2. Mazowieckim Pułku Saperów studenci zostali bardzo ciepło przyjęci przez dowódcę płk. Adama Przygodę. Siedziba pułku mieści się w kompleksie twierdz kazuńskich, gdzie po drugiej stronie Zalewu Zegrzyńskiego znajduje się Twierdza Modlin. Kazuńscy saperzy zaprezentowali sprzęt, którym posługują się na co dzień m.in. podczas neutralizacji powojennych niewybuchów, jak i IED w Afganistanie – m.in. kombinezon przeciwodłamkowy IOD–9, pojazdy typu HMMWV, wyposażone w nadajniki zakłócające sygnały. Najwięcej uwagi przyciągnęły jednak psy, które służą w pułku i pomagają naszym saperom w odnajdywaniu materiałów wybuchowych.

Materiał został przygotowany m.in. dzięki uprzejmości rzecznika prasowego 1. Brygady Pancernej kpt. Zbigniewa Gierczaka.

Spotkanie

11 stycznia br. Koło Naukowe Sił i Służb Specjalnych miało przyjemność gościć brygadiera Państwowej Straży Pożarnej Leszka Tanasia.

Brygadier Leszek Tanaś swoją przygodę z mundurem rozpoczął w Wojsku Polskim jako żołnierz 56. kompani specjalnej, w której doskonalił swoje umiejętności m.in. jako płetwonurek na Antarktydzie. Podczas spotkania studenci mieli okazję obejrzeć zdjęcia z akcji ratunkowych na Haiti, w Iranie, Turcji, Chile, oraz w byłej Jugosławii. Prelegent przybliżył również studentom schemat działania oraz organizacji Lekkiej Grupy Poszukiwawczo-Ratowniczej PSP. Na zakończenie zaprezentował materiał filmowy z ćwiczeń PSP, a także zaprosił studentów z koła do aktywnego uczestnictwa w roli pozorantów i przyszłych specjalistów ds. bezpieczeństwa w tegorocznych ćwiczeniach PSP, na które z przyjemnością się wybierzemy.

Tekst i fotografie: Agnieszka Zielińska

Koło Naukowe ARS LEGIS w CBA

16 grudnia ubiegłego roku reprezentanci Koła Naukowego ARS LEGIS: Agnieszka Siemieniuk, Karolina Socha, Kamil Szydłowski i Robert Kobryński oraz przedstawiciele Naukowego Koła Bezpieczeństwa i Spraw Międzynarodowych Wyższej Szkoły Oficerskiej im. gen. Tadeusza Kościuszki z Wrocławia odwiedzili główną siedzibę Centralnego Biura Antykorupcyjnego w Warszawie.

Fot. Monika Kulczycka

Celem spotkania było zapoznanie studentów z doświadczeniami i działaniami CBA oraz całym środowiskiem agencji zajmującej się bezpieczeństwem wewnętrznym w Polsce. W spotkaniu ze studentami AON wzięli udział doświadczeni agenci, którzy omówili kwestie sporne, dotyczące prezentacji CBA w mediach, oraz źródła prawne, na mocy których agencja może wymuszać na obywatelach obowiązek walki z korupcją w państwie demokratycznym.

Po wykładzie prowadzący wyrazili chęć aktywnego uczestniczenia w konferencjach na uczelniach, zachęcając studentów do współpracy. Wizyta w CBA była jednocześnie elementem zacieśniania współpracy naukowej ze studentami Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Lądowych im. Tadeusza Kościuszki we Wrocławiu.

Karolina Socha

W styczniu została uruchomiona akademicka strona programu Erasmus: www.erasmus.aon.edu.pl.

Zapraszamy do odwiedzania witryny!

Koło Naukowe Historii Wojskowości

8 grudnia 2012 r. w Akademii odbyło się seminarium nt. *Sztab Generalny Wojska Polskiego w przygotowaniach stanu wojennego*, zorganizowane przez Koło Naukowe Historii Wojskowości.

Do dyskusji wprowadził zgromadzonych moderator seminarium gen. dyw. w st. spocz. dr Franciszek Puchała. Nakreślił on ówczesne nastroje, a także porównał dane, którymi dysponowano w Polsce w latach 80., z późniejszymi informacjami. Temat seminarium stał się przedmiotem ożywionej dyskusji, która trwała jeszcze po zakończeniu spotkania.

Fot. Z. Rutkowski

Red.

Podróżniczy Klub Studencki w Muzeum Powstania Warszawskiego

Zwiedzanie Muzeum Powstania Warszawskiego było dla członków Podróżniczego Klubu Studenckiego świetnym sposobem na spędzenie jednej z chłodniejszych grudniowych niedziel.

Wycieczka szkolna do Muzeum Powstania Warszawskiego należy z pewnością do tych ciekawszych, ze względu na nowoczesne techniki przekazu, w które wyposażone jest jego wnętrze. Ten sposób prezentacji wydarzeń sprzed 60 lat świetnie trafia do odbiorców bez względu na ich wiek. Nowoczesność muzeum nie razi, nie kontrastuje, a wkomponowuje się między autentyczne ponadpółwieczne eksponaty.

Fot. E. Kostka

Historia Powstania Warszawskiego przedstawiona jest w muzeum w możliwie szeroki sposób, z uwzględnieniem sytuacji międzynarodowej – ukazuje całą złożoność wydarzeń od czasów okupacji aż po losy powstańców w PRL. W niepowtarzalny sposób zaprojektowana ekspozycja muzealna oddziałuje obrazem, światłem i dźwiękiem. Zaprezentowanych jest na niej m.in. ponad 600 eksponatów i ok. 1000 fotografii.

Autentyczne listy powstańców, dokumenty ekshumacyjne, ubrania, zdjęcia, przedmioty osobiste, a do

Fot. O. Podlińska

tego zdjęcia i nagrania pozwalają choć w pewnym stopniu wyobrazić sobie realia życia powstańców. Przejście kanałem podziemnej Warszawy, wizyta w namiocie ekshumacyjnym, odsłuchanie odgłosów, a przede wszystkim bijącego serca okupowanej Warszawy, po przystawieniu ucha do stalowego monumentu, przechodzącego przez wszystkie kondygnacje budynku, to główne momenty, które aktywizują uwagę zwiedzającego i pozostają w jego pamięci na dłużej.

Choć dla niejednej osoby nie była to pierwsza wizyta w tym miejscu, to nikt nie żałował poświęconego czasu, zwłaszcza że był on w pełni zaplanowany przez przewodnika.

Ola Podlińska

W artykule wykorzystano dane ze strony internetowej Muzeum Powstania Warszawskiego: www.1944.pl

Wyprawa w Góry Świętokrzyskie

Wyprawa w Góry Świętokrzyskie została zorganizowana niemalże z dnia na dzień, tuż przed feriami. Udało się jednak zebrać grupę zwartą i gotową na zimowe wędrowanie. Wszystko zaczęło się 12 lutego 2012 r., jednak dla każdego z nas droga do Kielc wyglądała trochę inaczej. Jedni dotarli starym, nieszczelnym autobusem, inni pociągiem, jeszcze inni samochodem (co nie oznacza, że bez przygód). Do wieczora udało się zebrać grono pięciu osób i ustalić trasę na dwa najbliższe dni.

Fot. Emilia A. Podlińska

Rano następnego dnia wyruszyliśmy w drogę. Nasz przewodnik Marcin poprowadził nas szlakiem wiodącym przez Pasmo Masłowskie. Jest to trasa widokowa, jednak słaba widoczność i chmury, niestety, uniemożliwiły nam podziwianie piękna ziemi świętokrzyskiej. Jednakże każdy znalazł tam coś dla siebie: trochę kopnego śniegu, trochę przyjemnej i wydeptanej ścieżki przez las, skałki Diabelskiego Kamienia (które szczególne zadowolenie wywołały w niżej podpisanej), rozległe łąki, których głęboki śnieg nieraz rzucił na kolana. Ale po kolei. Ruszyliśmy czerwonym szlakiem do punktu widokowego na Klonówce (473 m n.p.m.) , a następnie Pasmem Masłowskim na Wielki Kamień (zwany też Diabelskim) i w dół do Ameliówki. Następnie rozpoczęło się podejście na Radostową (451 m n.p.m.) i przejście łąkami na przełęcz w okolicy Krajna Pierwszego, gdzie musieliśmy poczekać na busik (przyjechał dopiero, gdy widmo przymarznięcia do podłoża stało się naprawdę realne). Udało nam się dotrzeć do Trzcianki, skąd rzadko uczęszczanym, ale malowniczym szlakiem ruszyliśmy na Święty Krzyż. Tam spędziliśmy chwilę w klasztorze, po czym udaliśmy się na punkt widokowy, gdzie urządziliśmy sobie piknik przy zapadających powoli ciemnościach. Po odpoczynku odwiedziliśmy cmentarz jeńców radzieckich i już w ciemnościach zeszliśmy do schroniska w Nowej Słupi. Po całym dniu wystarczyło nam sił tylko na obfity posiłek (godna polecenia pizza w „Kebab Barze" przy rynku) i poszliśmy spać. Odwodnienie po całodziennej wędrówce dało się jednak we znaki i przez całą noc dziwnym trafem z pokoju zniknęły wszystkie płyny, jakie udało się nam, spragnionym, znaleźć.

Drugi dzień rozpoczął się bardziej leniwie, ale w końcu udało nam się zebrać w drogę. Nasza trasa wiodła znów przez Święty Krzyż, a następnie czerwonym szlakiem przez Pasmo Łysogór na Przełęcz św. Mikołaja (544 m n.p.m.) i na Łysicę (612 m n.p.m.). Mimo że na początku narzuciliśmy sobie dość szybkie tempo, zaczęło nam brakować czasu (w wyniku czego prezes musiał się od nas odłączyć i pobiec przez Łysicę na swój autobus). Reszta ekipy już wolniejszym krokiem zeszła (a raczej zjechała na tyłkach) do Świętej Katarzyny i udała się do Kielc, skąd rozjechaliśmy się – każdy w swoją stronę.

Bilans? Zgubiona czapka i inne części garderoby (później szczęśliwie odnalezione), poobcierane nogi, lekkie odwodnienie (nadrabiane przez całą noc i kolejny dzień), a poza tym żadnych odmrożeń, dużo świeżego powietrza, dużo śmiechu i świetne wspomnienia. Marcinowi – za zorganizowanie i poprowadzenie wyprawy – należą się szczere podziękowania. Kto nie był, niech żałuje!

Aleksandra Wenelczyk

Studenci AON za granicą

Technicka Univerzita v Kosicach (Koszyce – Słowacja)

Kierunki studiów: biznes i zarządzanie, marketing i zarządzanie, nauki społeczne.

Mobilność: I–III stopień – 5 osób.

W semestrze zimowym pobierałam naukę na Uniwersytecie Technicznym w Koszycach. Wszystkie przed-

mioty były tam prowadzone w języku angielskim w formie wykładów. Wykładowcy mieli możliwość korzystania z laboratoriów i prezentowania niektórych zjawisk w praktyce, co znacznie ułatwiało przyswajanie wiedzy. Zaliczenie semestru polegało na zdaniu dwóch egzaminów pisemnych oraz jednego ustnego w języku angielskim, a także przygotowaniu i zaprezentowaniu prac.

W czasie wolnym od nauki nasza grupa z Polski wzięła również udział w kilku wycieczkach, m.in. zwiedziliśmy heliport w szpitalu miejskim, czy też muzeum lotnictwa w Koszycach.

Zdecydowanie polecam wyjazd na tę uczelnię, a w szczególności studiowanie na Wydziale Lotnictwa. Udział w programie Erasmus daje niezapomniane przeżycia, pozwala poszerzyć umiejętności językowe, poznać inne kultury oraz nawiązać nowe znajomości. Naprawdę warto!

Magdalena Kapusta
studentka zarządzenia WZiD AON

Universitat Internacional de Catalunya (Barcelona – Hiszpania)

Kierunki studiów: biznes i zarządzanie.
Mobilność: I stopień – 2 osoby.

UIC jest prywatną, bardzo drogą, katolicką uczelnią. Zajęcia dla stypendystów programu Erasmus odbywają się wspólnie z miejscowymi studentami, realizującymi program studiów w języku angielskim. Poza Katalończykami studiowali z nami Włosi, Chorwaci, Litwini, Szwajcarka, Szwed i Meksykanin. Liczba osób na fakultetach wynosiła ok. 50. Nauczyciele byli przyjaźnie nastawieni, a jednocześnie bardzo wymagający.

Jeśli chodzi o kwestie finansowe, to pobyt w Hiszpanii wiąże się z dużymi kosztami, gdyż stypendium wystarcza jedynie na czynsz. Poza tym jest to wyjazd dla osób, które chcą spędzić semestr nie na imprezowaniu, ale studiowaniu, pisaniu prac, ćwiczeń, robieniu prezentacji. Na zwiedzanie, niestety, nie wystarcza czasu.

Magdalena Helak
studentka bezpieczeństwa narodowego WBN AON

Univerzita Obrany (Brno – Czechy)

Kierunki studiów: biznes i zarządzanie, nauki społeczne.
Mobilność: I–II stopień – 15 osób.

Zajęcia na Uniwersytecie były prowadzone w języku angielskim. Wykładowcy często urozmaicali je projekcją filmów, prezentacji multimedialnych, czy też wycieczkami, m.in. do fabryk samochodów.

Podczas pobytu w Brnie zwiedziliśmy wiele ciekawych miejsc, np. Zamek Szpilberk i jego podziemia, gotycką katedrę Świętych Apostołów Piotra i Pawła, kościół św. Jakuba, Narodową Morawską Galerię oraz brneńskie ZOO.

Zdecydowanie polecamy wyjazd do Brna kolejnym osobom, udającym się na studia zagraniczne w ramach programu Erasmus. Atmosfera na uczelni była bardzo przyjazna, a w rozwiązywaniu wszelkich problemów pomagał nam czeski koordynator.

Lena Krasiuk
studentka logistyki WZiD AON,
Paweł Wasiluk
student zarządzania WZiD AON,
Mateusz Borkowski
student zarządzania WZiD AON

Śmiechownik

Rozmawiają studenci:
– Wiesz, czasem ogarnia mnie taka wielka ochota, żeby się pouczyć.
– I co wtedy robisz?
– Czekam aż mi przejdzie.

Student pyta studenta:
– Powtarzałeś coś przed egzaminem?
– Tak.
– A co?
– Będzie dobrze, będzie dobrze.

Student pyta kolegę:
– Poradź mi, jak napisać do ojca w liście o tym, że znów oblałem egzamin?
– Napisz: „Egzaminy skończone, u mnie nic nowego".

Student pyta studenta:
– Czemu jesteś taki smutny?
– Wyrzucili mnie z uczelni!
– A za co?
A skąd mam wiedzieć? Pół roku mnie tam nie było!

– Dzisiaj, proszę państwa, będziemy mówić o kłamstwie – zaczął profesor, po czym zadał pytanie grupie studentów:
– Kto przeczytał moją książkę?
Wszyscy podnieśli ręce:
– A więc, proszę państwa, to był przykład kłamstwa. Owszem książkę napisałem, ale jeszcze nie oddałem do druku.

20. FINAŁ WOŚP

Aż 16 500 złotych zebrano w sztabie WOŚP w Akademii Obrony Narodowej.

8 stycznia 2012 r. w Klubie AON odbył się 20. finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. 35 wolontariuszy – studentów AON oraz uczniów rembertowskiego LI Liceum Ogólnokształcącego, wspieranych przez pracowników Wydziału Wychowawczego AON, było zaangażowanych w zbieranie datków na zakup najnowocześniejszych urządzeń do ratowania życia wcześniaków oraz pomp insulinowych dla kobiet ciężarnych z cukrzycą.

Finał uświetniły występy zespołów: pop-rockowego – założonego przez studentów AON, oraz tanecznych – z domów kultury Wygoda i Rembertów, a także Klubu AON. Ponadto odbył się pokaz sprzętu militarnego organizacji „Strzelec" oraz sprawności Państwowej Straży Pożarnej. Licytację poprowadzili: Daniel Zawadzki – aktor teatru Rampa, Robert Sowa – kucharz reprezentacji Polski w piłce nożnej oraz Joanna Zagdańska – kierownik Klubu AON.

Red.
Fotografie: Zdzisław Rutkowski

Inverted – nowy projekt muzyczny w Klubie AON

O początkach funkcjonowania grupy „Inverted" opowiadają jego członkowie: Piotr Wiekliński oraz Karol Kuleta

Fot. Z. Rutkowski

Jak powstał zespół?

Karol Kuleta: Zespół założyliśmy w październiku 2011 r., znudzeni bezczynnością: Kamil „Amsior" Staruch (gitara basowa) – student I roku bezpieczeństwa narodowego WBN AON, Piotr „Wuku" Wiekliński (druga gitara), Karol „Kuleciak" Kuleta (perkusja) i Łukasz Chojecki (wokal). Po niedługim czasie dołączył do nas Mikołaj „Olpaj" Olpiński (gitara). Początkowo próby odbywały się w garażu naszego kolegi – studenta logistyki WBN AON, natomiast od niedawna spotykamy się w Klubie AON.

Czy członkowie zespołu mają wykształcenie lub doświadczenie muzyczne?

Piotr Wiekliński: Jeżeli chodzi o wykształcenie muzyczne, to takowego nie posiadamy. Jesteśmy samoukami. Jedynie Łukasz przez trzy lata uczęszczał do klasy fortepianu w szkole muzycznej I stopnia. Wszyscy natomiast posiadamy doświadczenie sceniczne i studyjne.

Jaką muzykę gracie?

Karol Kuleta: Ciężko sklasyfikować muzykę, którą gramy. Słychać w niej zarówno hard rocka, jak i funk, a miejscami progresywny metal. Myślę, że jednak najbliżej nam do hard rocka.

Jak dużo czasu poświęcacie na próby?

Karol Kuleta: Z próbami jest różnie. Staramy się grać razem przynajmniej dwa razy w tygodniu. Jeśli nie możemy się spotkać, wtedy w domach ćwiczymy utwory, komponujemy i piszemy teksty.

Gdzie Was można posłuchać? Czy w planach są koncerty?

Piotr Wiekliński: Posłuchać nas będzie można na naszym Myspace, którego adresu jeszcze nie podam. Myślę, że w marcu pojawi się nasze profesjonalne demo i wtedy ruszymy z koncertami. Bo koncerty oczywiście są w planach, i to bardzo częste!

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała Ewa Kostka

Zimowe manewry

W dniach 11–12 stycznia 2012 r. w ramach „zimowych manewrów prowadzenia projektów", będących częścią autorskiego modułu zajęć profesora wizytującego dr. inż. Bogdana Lenta, na terenie Akademii odbyły się imprezy kulturalno-charytatywne.

Styczniowy Wieczór Rozrywkowy

11 stycznia br. w Klubie AON zagrano koncert na rzecz Patryka Łokietka z Fundacji Dzieciom „Zdążyć z pomocą". Gwiazdami wieczoru byli Antek Smykiewicz i Mateusz Krautwurst – finaliści programu telewizyjnego „The Voice of Poland", Antek Syrek-Dąbrowski, Karolina Kowalska, Marek Tarasiuk, grupa „Extrim Dance Studio" oraz zespół „Crush". W trakcie imprezy można było skorzystać z bezpłatnego badania poziomu cukru we krwi, zmierzyć ciśnienie oraz przeanalizować wyniki pod okiem wykwalifikowanych pracowników firmy Akamedik. Honorowy patronat nad wydarzeniem objął dziekan Wydziału Zarządzania i Dowodzenia płk prof. dr hab. inż. Jarosław Wołejszo.

Fot. J. Gawliczek

Fot. J. Gawliczek

Ratuj ŻYCIE – masz to we KRWI

12 stycznia odbyła się konferencja, podczas której wykłady przeprowadzili specjaliści ze świata medycyny oraz organizacji działających na rzecz osób chorych. Przedsięwzięcie obejmowało również akcję informacyjną na temat identyfikacyjnej karty grupy krwi. Ponadto rozdano darmowe oświadczenia woli, a także świadectwa dawców oraz biorców szpiku, organów i krwi. Podczas przedsięwzięcia aż 26 osób zgłosiło chęć zostania potencjalnymi dawcami szpiku, natomiast 57 oddało krew.

Red.

Studenci bawili się

Po raz kolejny dużym zainteresowaniem cieszyła się zabawa andrzejkowa zorganizowana przez Uczelnianą Radę Samorządu Studenckiego w Klubie Explosion.

Podczas imprezy zagrał Dj Lester, znany naszym studentom z występów podczas obozów integracyjnych w Lidzbarku, wokalista muzyki Mouse MC Jacob A., który wraz z Ceeste oraz perkusistą Szybkim Lopezem

dostarczył klubowiczom kolejną, potężną dawkę pozytywnej energii. Specjalnie dla miłośników hip-hopu i r&b na scenie pojawili się Dj Adbool oraz Numer Raz, którzy, wprowadzając istnie koncertową temperaturę, rozgrzali atmosferę na parkiecie do czerwoności.

Karolina Komuda

Wernisaż w Klubie AON

W grudniu ubiegłego roku w Klubie AON odbył się wernisaż wystawy malarstwa akwarelowego Wiesławy Wiśniewskiej pt. „A we mnie wciąż lato", na którym zgromadzili się znajomi, uczniowie i wielbiciele artystki.

Wiesława Wiśniewska uprawia malarstwo olejne, akwarelowe i pastelowe. W 2000 r. została członkiem

Związku Polskich Artystów Malarzy i Grafików. Należy także do grupy malarskiej „Cytadela". Z wykształcenia jest pedagogiem. Praktykę zawodową łączy z zamiłowaniem

do sztuki poprzez prowadzenie zajęć malarskich w licznych pracowniach. Wiesława Wiśniewska wystawiała swoje prace w ponad 30 galeriach i muzeach. Prezentacja w Akademii to jej ósma indywidualna wystawa.

Red.

Fotografie: Robert Brzeziński

Skrzydlaty generał

W lutym br. w Klubie AON została otwarta wystawa fotograficzna pt. „Skrzydlaty generał", poświęcona pamięci gen. bryg. pil. Tadeusza Góry, znakomitego szybownika, odznaczonego Medalem Lilienthala i Krzyżem Orderu Virtuti Militari.

Ekspozycja zawiera liczne fotografie, prezentujące zarówno młodość pilota, jego karierę wojskową, jak i uzyskane przez niego honorowe odznaczenia. Wystawa została przygotowana przez Tadeusza Chwałczyka.

Śp. gen. bryg. pil. Tadeusz Góra ukończył Bieszczadzką Szkołę Szybowcową. Walczył w II wojnie światowej, a w 1948 r. powrócił do ojczyzny, by pełnić rolę instruktora w szkole szybowcowej na górze Żar koło Żywca. Powróciwszy do służby, latał na samolotach MiG-15, MiG-17 i MiG-19. Tym ostatnim wylądował awaryjnie w Modlinie, gdy obydwa silniki uległy awarii podczas startu. Emerytura wojskowa upłynęła generałowi na pilotowaniu śmigłowców oraz dydaktyce. Gdy wiek przekreślił możliwość latania, oddał się popularyzacji historii polskiego lotnictwa.

Jagoda Gawliczek

Fotografie: Robert Brzeziński

Tym razem remis

Międzywydziałowa Bitwa Mikołajkowa o Puchar Rektora-Komendanta Akademii Obrony Narodowej po raz pierwszy od czterech lat zakończyła się remisem.

13 grudnia 2011 r. na terenie Zakładu Wychowania Fizycznego i Szkolenia Ogniowego w konkurencjach sportowych rywalizowali ze sobą studenci i nauczyciele akademiccy z wydziałów bezpieczeństwa narodowego oraz zarządzania i dowodzenia.

Zawodnicy zmierzyli się ze sobą w dziesięciu konkurencjach. Drużyna WBN zwyciężyła w quizie wiedzy o AON, sztafecie wodnej, sudoku, atce, turnieju zapaśniczym – sumo, natomiast zawodnicy WZiD wygrali w konkurencji niebezpieczne ładunki, futsalu, przeciąganiu liny, polu minowym – inaczej oraz siatkówce.

Mimo iż po pierwszych siedmiu konkurencjach WBN zdecydowanie wysunął się na prowadzenie (5:2), przeciwnicy z WZiD nie poddali się, dzięki czemu udało im się wygrać trzy ostatnie konkurencje, doprowadzając tym samym do remisu.

Jak powiedział rektor-komendant AON, wręczając puchar przewodniczącemu URSS AON – przedstawicielowi wszystkich studentów – *w tym roku wszyscy powinniśmy czuć się wygrani.*

Dziękujemy za pomoc i życzliwość osobom zaangażowanym w przygotowanie bitwy, a jej uczestnikom za wspaniałą zabawę. Mam nadzieję, że spotkamy się za rok w jeszcze większym gronie, z podobnym nastawieniem i chęcią do zdrowej rywalizacji.

Katarzyna Żaroń
URSS AON
Fotografie: Zdzisław Rutkowski

Klub Uczelniany AZS AON zaprasza studentów do udziału w treningach sekcji akademickich:

piłki nożnej – trener: Paweł Kwiatkowski, tel. 608-299-535, tenisa stołowego – trener: Mirosław Bembnowicz, tel. 602-351-516, piłki siatkowej kobiet – trener: Małgorzata Matyja, tel. 504-929-252 lub 22 681-35-33, piłki siatkowej mężczyzn – trener: Hubert Milewski, tel. 503-508-905, judo – trener: Cezary Majewski, tel. 22 681-40-03, badmintona – trener: Tadeusz Kupiecki, tel. 22 681-38-37, biegania – trener: Grzegorz Szylberg, tel. 22 681-34-81, pływania – trener: Marcin Marczak, tel. 22 681-40-03.

Drużyna CSiKGW zwyciężyła!

Przedstawiciele CSiKGW zajęli pierwsze miejsce w Turnieju Mikołajkowym w piłce siatkowej kadry i pracowników, rozegranym 4 stycznia 2012 r. w hali sportowej Akademickiego Ośrodka Sportowego.

W tym roku turniej otworzył rektor-komendant AON gen. dyw. dr inż. Romuald Ratajczak. Po zaciętych rozgrywkach wyłonili się zwycięzcy. Tuż za drużyną CSiKGW znaleźli się przedstawiciele Wydziału Zarządzania i Dowodzenia, natomiast trzecie miejsce zajęli pracownicy Pionu Kanclerza. Zwycięzcy otrzymali w nagrodę puchary sportowe.

Serdecznie gratulujemy!

Red.

Fotografie: Zdzisław Rutkowski

Noworoczny Turniej Halowej Piłki Nożnej Kadry AON

12 stycznia 2012 r. ubiegłoroczne zwycięstwo obronili reprezentanci Pionu Rektora.

Spośród pięciu rywalizujących drużyn drugie miejsce zdobyli zawodnicy Wydziału Bezpieczeństwa Narodowego, zaś trzecie miejsce wywalczyli reprezentanci Centrum Symulacji i Komputerowych Gier Wojennych.

Nagrody zwycięzcom wręczył zastępca rektora-komendanta AON płk dr Jarosław Tomaszewski. Organizatorem turnieju był mjr Piotr Niewęgłowski.

Red.

Fotografie: Zdzisław Rutkowski

Nie ma rzeczy niemożliwych...

Rozmowa z Arturem Ponieczyńskim – studentem Wydziału Zarządzania i Dowodzenia stacjonarnych studiów I stopnia kierunku logistyka, którego pasją jest żeglarstwo.

Jak zaczęła się Pana przygoda z żeglarstwem?

Początek był dość nietypowy. Nigdy nie miałem zamiaru żeglować. Jak byłem dużo młodszy, uwielbiałem jeździć na rowerze, a także brałem udział w zawodach lekkoatletycznych, na których uzyskiwałem całkiem niezłe wyniki. Sporty wodne kojarzyły mi się jedynie z zimnem.

To moja starsza siostra przez przypadek wciągnęła mnie w żeglowanie. Wszystko zaczęło się od chwilowego zastąpienia jej na dwuosobowej łódce, później przyszły pierwsze małe sukcesy, aż żeglowanie przerodziło się w pasję. Siostra, niestety, szybko zrezygnowała z tego sportu, a ja tak naprawdę doceniłem go dopiero na studiach.

Co najbardziej Pana pociąga w tej dyscyplinie sportu?

Jak dotąd, połowę swojego życia spędziłem, uprawiając ten sport i niewątpliwe była to dla mnie, i w dalszym ciągu jest wielka szkoła życia. Byłem raczej cichym i nieśmiałym nastolatkiem, a żeglarstwo dawało mi możliwość wykazania się przed znajomymi, rywalizacji, a przede wszystkim kształtowało mój charakter i osobowość.

Zarówno w tym sporcie, jak i innych dyscyplinach zmagania fizyczne podczas wyścigu to dopiero czubek góry lodowej. Żeglarstwo wymaga od zawodnika ciągłego skupienia i obserwowania otoczenia, sztuki przewidywania, radzenia sobie z presją oraz w sytuacjach, w których nie możemy liczyć na czyjąś pomoc, a także umiejętności organizowania i nieustannej pracy nad sprzętem. Jak mawia jeden z moich trenerów: *Nie ma rzeczy niemożliwych, czasem tylko trzeba poświęcić im trochę więcej czasu*. Tak naprawdę żeglowanie jest szkołą życiowej samodzielności i odpowiedzialności.

Mimo wielu trudności, niewątpliwie „wisienką na torcie" jest możliwość zwiedzania świata i przebywania w miejscach, gdzie nie brakuje słońca, plaż i wody.

BIULETYN Akademii Obrony Narodowej

ZAPRASZAMY DO REKLAMY

Cennik reklamowy przy formacie 195 x 270 mm:

w kolorze		czarno-białe (wewnątrz numeru)	
cała strona	427 zł	cała strona	285 zł
2/3 strony	284 zł	2/3 strony	190 zł
1/2 strony	214 zł	1/2 strony	143 zł
1/3 strony	142 zł	1/3 strony	95 zł
1/4 strony	107 zł	1/4 strony	71 zł
1/8 strony	53 zł	1/8 strony	36 zł
II strona	1000 zł		
III strona	711 zł		
IV strona	1285 zł		

Dopłaty:

- wybór miejsca publikacji + 10% wartości zamówienia,
- opracowanie materiałów – redakcyjne i graficzno-techniczne – po uzgodnieniu,
- nietypowe formaty oraz inserting – po uzgodnieniu,
- do wartości zamówienia należy doliczyć 23% podatku VAT.

Termin rezerwacji powierzchni reklamowej do 20. dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc zamknięcia numeru.
Więcej informacji na stronie internetowej AON: www.aon.edu.pl.

Jakie, Pana zdaniem, predyspozycje powinien posiadać żeglarz?

Jeśli mamy na myśli zawodowego żeglarza, to najważniejsze są charakter, psychika i inteligencja. Żeglarstwo można porównać do gry w szachy, w której wygrywa ten, kto przewidzi więcej ruchów przeciwnika. Jedyna różnica polega na tym, że w naszych wyścigach jest więcej przeciwników.

Predyspozycje fizyczne są mniej ważne, ponieważ w klasach olimpijskich jest kilka łódek do wyboru, dzięki czemu każdy może znaleźć coś odpowiedniego dla siebie.

Czy mógłby Pan przybliżyć naszym Czytelnikom, jakie uprawnienia pozwalają na samodzielne żeglowanie oraz w jaki sposób można je zdobyć?

Niestety, nie jestem na bieżąco z przepisami dotyczącymi patentów żeglarskich, ponieważ były one dość często zmieniane, w celu rozwinięcia turystyki wodnej. Z własnego doświadczenia wiem, iż w klubach sportowych dzieci mogą bez obaw wychodzić na wodę bez uprawnień, jednak pod opieką trenera. Za zdobywanie podstawowego patentu żeglarskiego można zabrać się już od szesnastego roku życia, lecz obarczone jest to konieczną obecnością na jachcie osoby pełnoletniej. Kursy z egzaminem trwają zazwyczaj ok. dwóch tygodni, ale przestrzegam, że prawdziwe doświadczenie zdobywa się po wielu latach pływania i obcowania z żeglarstwem.

Dużo prostsza jest sprawa z patentami motorowodnymi, gdzie podstawową kategorię można zrobić już w jeden weekend.

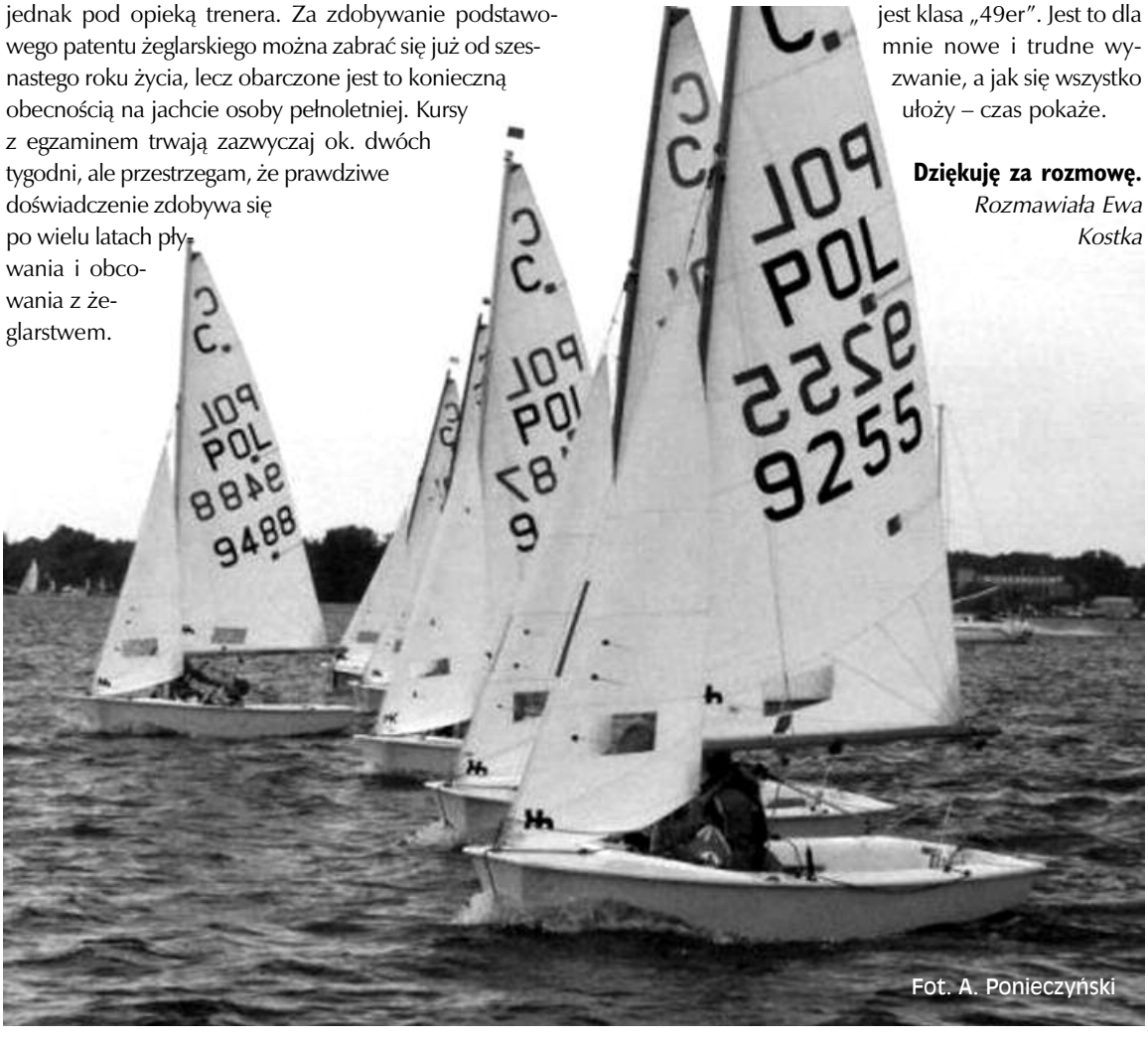
A jakie nagrody ma Pan na swoim koncie?

Jeśli mamy na myśli nagrody materialne, to coś takiego w praktyce nie istnieje. Największą nagrodą w żeglarstwie jest możliwość dalszego rywalizowania. O ile w klasach młodzieżowych ścigają się setki ludzi, to do każdej klasy olimpijskiej – ze względów finansowych – dociera kilkanaście, czasem nawet tylko kilka osób. Podobnie sprawa wygląda w przypadku innych sportów, wymagających dużych nakładów finansowych, np. w wyścigach samochodowych.

Natomiast jeśli myślimy o wynikach, to niedawno – w 2011 r. zdobyłem trzecie miejsce na Mistrzostwach Świata Juniorów w olimpijskiej klasie Finn. Wcześniej, w 2007 r. uzyskałem dziewiąte miejsce na świecie w młodzieżowej klasie Cadet. W sumie wywalczyłem jedenaście medali Mistrzostw Polski i ok. 50 pucharów. W tym roku dostałem szansę ścigania się w żeglarskiej F1, jaką jest klasa „49er". Jest to dla mnie nowe i trudne wyzwanie, a jak się wszystko ułoży – czas pokaże.

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała Ewa Kostka

Fot. A. Ponieczyński

Kampania bałkańska 1941. Cz. III

mgr Dariusz Ogórek

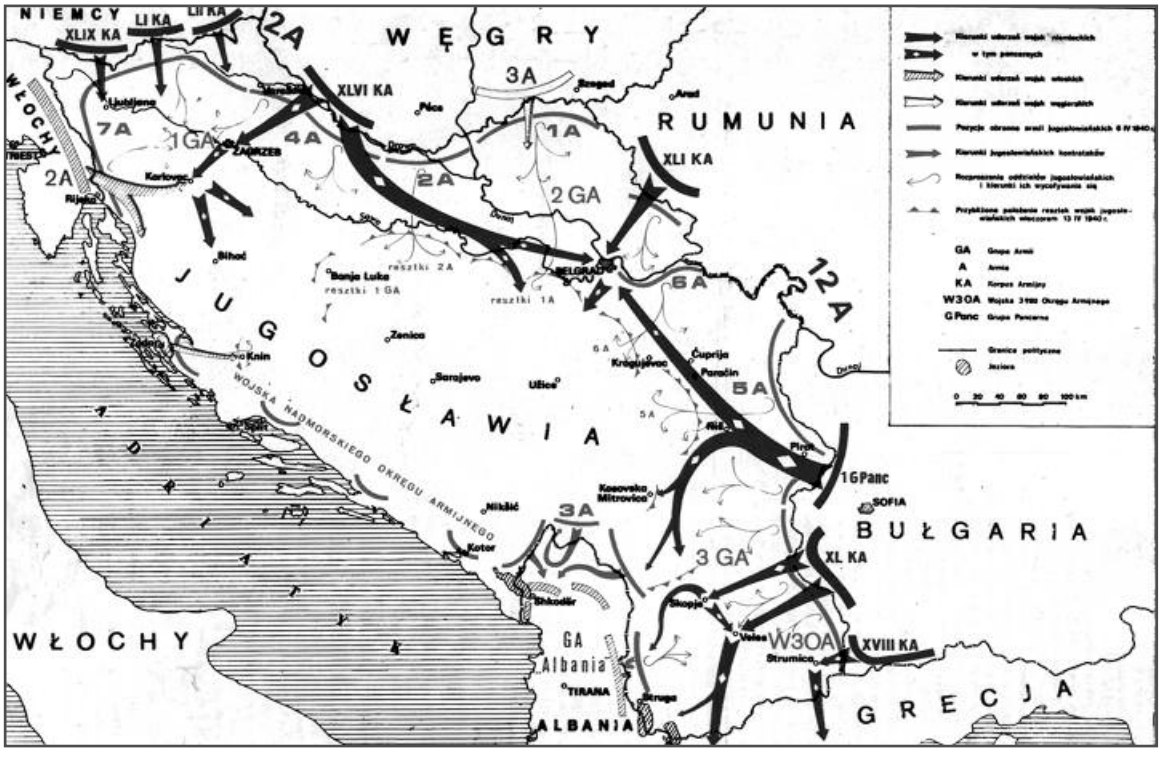
Armię jugosłowiańską uważano ówcześnie za jedną z silniejszych na kontynencie europejskim. Była ona bezpośrednią spadkobierczynią bitnej armii serbskiej, która swoją zasłużoną sławę bojową zdobywała w latach I wojny światowej i wojen bałkańskich. Zgodnie z planem mobilizacyjnym Jugosławia miała wystawić 28 dywizji piechoty, 3 dywizje kawalerii oraz liczne oddziały pograniczne i forteczne o łącznej liczbie 1 700 000 żołnierzy. Niestety, w parze z liczebnością nie szedł stan uzbrojenia i wyposażenia. Dywizje jugosłowiańskie miały wysokie stany liczebne (ok. 27 000 żołnierzy), ale nie były dostatecznie zaopatrzone w broń przeciwpancerną[1] i przeciwlotniczą. Wojska pancerne to były jedynie dwa bataliony czołgów, w tym jeden nowoczesny. Armia jugosłowiańska używała takiego uzbrojenia, jak większość armii europejskich, m.in.: produkcji niemieckiej, francuskiej czy czechosłowackiej (np. samoloty Dornier DO-17, czołgi Renault M-18FT, haubica polowa Skoda M-14). Częściowo zmodernizowane lotnictwo miało ok. 520 samolotów różnych typów, a nieduża marynarka wojenna – oprócz floty adriatyckiej, jednostek obrony wybrzeża oraz własnego lotnictwa – dysponowała stosunkowo liczną flotyllą rzeczną[2].

Armia jugosłowiańska miała działać według planu mobilizacyjnego (R-41), który zakładał obronę całej granicy, co powodowało, że z przewidzianych planem 27 z 31 dywizji miało znaleźć się w pierwszym rzucie operacyjnym i tylko 4 w odwodzie. Brak czasu na zakończenie koncentracji i rozwinięcia wojsk zgodnie z założeniami planu spowodował, że w chwili niemieckiego ataku znajdował się on zaledwie w fazie początkowej realizacji, a część jednostek w ogóle nie zdążyła dotrzeć do wyznaczonych pozycji[3].

Siły przeznaczone do obrony Jugosławii miały dzielić się na 3 grupy armii oraz 9 armii (bądź związków równorzędnych). Planowane rozmieszczenie i zadania głównych sił jugosłowiańskich były następujące:

- **1. Grupa Armii** (gen. Milorad Petrović) w składzie: 4. i 7. Armia, 3. Dywizja Kawalerii. Jej zadaniem była obrona frontu przeciwko Węgrom, Austrii i Włochom – a pod naporem przeważających sił nieprzyjaciela cofanie się, prowadząc działania opóźniające, przez Bośnię na południowy wschód.
- **2. Grupa Armii** (gen. Milutin Nedić) w składzie 1. i 2. Armia. Zadaniem grupy były obrona frontu północnego – od Kanału Begejskiego do Donjiego Miholjaca, w celu zyskania czasu niezbędnego dla odwrotu 1. Grupy Armii.
- **3. Grupa Armii** (gen. Milan Nedić) w składzie 3. Armia, wojska 3. Okręgu Armijnego oraz w odwodzie Dywizja Piechoty „Ibarska". Jej zadaniem był atak na froncie albańskim oraz obrona południowego odcinka granicy z Bułgarią, w celu opanowania – we współdziałaniu z Grekami – Albanii i zapewnienia możliwości odwrotu w przypadku zagrożenia wojsk jugosłowiańskich przez Albanię i Macedonię do Grecji.
- **5. Samodzielna Armia** (gen. Vladimir Cukavać) w składzie: cztery dywizje piechoty i dwa samodzielne oddziały. Zadaniem armii była obrona pogranicza z Bułgarią i Rumunią na odcinku Kriva Palanka–Brnica (nad Dunajem), następnie prowadzenie działań opóźniających w celu zyskania czasu potrzebnego do odwrotu wojsk z frontów północnego i zachodniego na południe[4].
- **6. Samodzielna Armia** (gen. Dmitrje Živković) w składzie: dwie dywizje piechoty, pięć samodzielnych oddziałów oraz część 2. Dywizji Kawalerii. Jej zadaniem była obrona granicy z Rumunią na odcinku Brnica–Kanał Begejski oraz – w razie zagrożenia – osłona Belgradu. W przypadku przewagi nieprzyjaciela miała prowadzić działania opóźniające, a w ostateczności wycofać się do Grecji.
- **Wojska Nadmorskiego Okręgu Armijnego** (gen. Milojko Janković) w składzie: jedna dywizja piechoty, dwa samodzielne oddziały oraz komendy Boki Kotorskiej[5] i Szybeniku. Zadaniem wojsk była obrona wybrzeża od Karlobagu po Budvę we współdziałaniu z marynarką wojenną.
- **Odwody Naczelnego Dowództwa** – cztery dywizje piechoty.

Pomimo ogromnych możliwości mobilizacyjnych[6] Jugosławia nie zdążyła przygotować się do wojny, a tym bardziej do wojny z przeciwnikiem posiadającym miażdżącą przewagę techniczną na lądzie i w powietrzu. Sytuację militarną pogarszały warunki geograficzno-polityczne, ponieważ za wyjątkiem wybrzeża adriatyckiego i granicy z Grecją kraj był z każdej strony otoczony przez państwa osi i ich sojuszników. Do tego dochodziła skomplikowana sytuacja wewnętrzna, a konkretnie zagrożenie, jakim byli chorwaccy separatyści – Ustasze, dążący do uzyskania niezależności od dominującej w wielonarodowym państwie Serbii.

Uderzenie wojsk „Osi" na Jugosławię

Źródło: *Zeszyt II wojna światowa. Bałkany 1940–1941*, Warszawa 1981, s. 64.

Przypisy:

1. Przeciwko 500 niemieckim czołgom Jugosłowianie posiadali zaledwie ok. 30 armat ppanc.

2. Za: Zeszyt *II wojna światowa. Bałkany 1940–1941*, s. 59.

3. Więcej: T. Rawski, *Wojna na Bałkanach 1941*, Warszawa 1981, s. 190–196.

4. Zakładano, że w przypadku niepomyślnego rozwoju sytuacji na tym odcinku frontu wojska jugosłowiańskie przejdą przez Serbię i Macedonię na terytorium Grecji.

5. Boka Kotorska – urokliwa zatoka w południowej części Adriatyku (Czarnogóra) – jedyny fiord w południowej Europie, wrzynający się w ląd na ok. 30 km. Dzieli się na kilka mniejszych zatok, wysokość otaczających gór dochodzi do 1700 m n.p.m.

6. Zakończenie mobilizacji planowano do 15 kwietnia. Terminy mobilizacji były następujące: oddziały pograniczne i bezpieczeństwa, jednostki forteczne, lotnictwo, obrona plot., marynarka wojenna: 6–48 godzin, piechota: 2–4 dni, kawaleria, artyleria, tabory: 4–7 dni, pozostałe jednostki dywizyjne: 7–8 dni, pozostałe jednostki armijne: 8–10 dni, jednostki pozaarmijne: 10–12 dni.

Wypożyczalnia oraz Czytelnia (bl. 14)

poniedziałek–czwartek
w godz.11.00–19.00
piątek w godz. 10.00–15.00
sobota w godz. 13.00–19.00
dni przedświąteczne w godz. 10.00–15.00

Ośrodek Informacji Naukowej i Bibliograficznej (bl. 14)
poniedziałek–piątek w godz.8.00–15.00

Archiwum Wyodrębnione (bl. 95)
wtorek w godz. 10.00–15.00

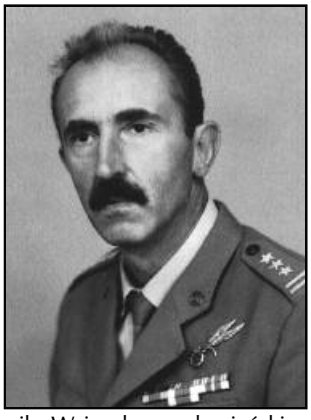
Wypożyczalnia nr 2 (beletrystyczna, bl. 95)
wtorek w godzinach 10.00–17.00

Czytelnia Internetowa (bl. 14)
poniedziałek–piątek w godz. 8.00–14.45

Sekcja Wydawnictw Topograficznych (bl. 95)
wtorek w godz. 10.00–15.00

płk w st. spocz. dr Andrzej Wajda

Od szeregowca do marszałka
Stopni naszych rodowody

Pamiętam (a łza się w oku kręci, bo było to już pół wieku temu), że jako podchorążowie sławnej wrocławskiej Oficerskiej Szkoły Piechoty, aby udobruchać srodze wąsatego szefa naszej kompanii, często w marszu śpiewaliśmy jego ulubioną piosenkę. A była ona o Dorocie, którą całe miasteczko podejrzewało, iż schodzi na manowce, bo widywano ją wciąż z innym posiadaczem kolejnych stopni wojskowych. Ale dziewczę wcale nie było takie płoche, gdyż „choć szarże się zmieniały, chłopiec się nie zmieniał".

Niniejszym głoszę pochwałę owej Dorotki; za jej wierność i za trafny wybór rycerza (snadź – ambitnego wiarusa) i za orientację w strukturze stopni wojskowych, którą dziewczę niechybnie zdobyło, a którą dziś rzadko okazują nie tylko dzierlatki, lecz także, co stwierdzam z ubolewaniem, także młodzież męska.

Trudno się dziwić, bo w szkolnych programach nie ma stosownego tematu, brak zatem tablic poglądowych. Do wojska nie biorą. Na studiach także nie ma już szkolenia wojskowego. Wyjąwszy nieliczne ochotnicze kompanie akademickie, kształcące podchorążych rezerwy (Dziwno i smutno, że takiej nie ma w AON, gdzie potencjalnej kadry instruktorskiej do wyboru i koloru. Niechby taka kompanijka powstała choćby dla studentów kierunku bezpieczeństwo narodowe. O co do Komendy AON gorąco suplikuję!).

Ale wróćmy ad rem. Żenująca niewiedza młodzieży, zwłaszcza męskiej, o naszej hierarchii wojskowej powinna nie tylko zawstydzać (nauczycieli!), lecz także niepokoić. Zważmy bowiem, że polskie stopnie wojskowe tudzież ich widome wykładniki – dystynkcje, są wytworem wielowiekowej historii naszych sił zbrojnych i przemian, jakim one ulegały.

Każda nazwa współczesnego stopnia wojskowego pobrzmiewa echem dawnych dziejów i przekazuje cząstkę wiedzy, niesie zaszyfrowaną informację o tym, jak to drzewiej wojowano, oraz o tym, z kim zawieszaliśmy alianse, a przeciw komu stawaliśmy w potrzebie, gdyż polska terminologia wojskowa bogaciła się dzięki pożyczkom i od naszych sojuszników, i od adwersarzy.

Żartował kiedyś Aleksander Brückner, jakoby – szukając rdzennie polskiego słowa – natrafił tylko na jedno: „kołacz". Tacyśmy to poligloci, a osobliwie my, w mundur żołnierski przyodziani. Wszak wśród militariów językowych najliczniejsze są zapożyczenia. Przykład pierwszy z brzegu, a i w czasie chyba najbardziej odległy. Oto słowiańskiego „woja" germański „żołnierz" zluzował, boć wyraz „Soldner" w języku staroniemieckim „służący za żołd" znaczył. Także i wśród stopni wojskowych właściwie tylko „porucznik" legitymuje się swojskim rodowodem. Jest to bowiem ten, któremu coś poruczono, powierzono w zaufaniu, że swym zadaniom sprosta. Porucznika dystansuje – nie tylko powagą stopnia, ale i prasłowiańskim jeszcze rodowodem – jedynie pułkownik. W języku prasłowiańskim bowiem wyraz „pełk" znaczył „oddział".

Wydawałoby się na pozór, że może jeszcze „chorąży" – noszący chorągiew, cudzoziemszczyzną nie trąci, aliści także i w tym słowie słyszymy dźwięki obce: tureckie lub mongolskie („orongo, horongo"). W całej zaś reszcie nazw polskich stopni wojskowych znajdujemy wiele wpływów obcych. Z języków, jakie zasilały polszczyznę w jej rozwoju.

Najwięcej nazw naszych stopni wojskowych ma źródłosłów łaciński, choć wiele z nich przenikło do polskiej terminologii wojskowej za pośrednictwem innych języków. I tak „kanoniera" (od łac. „canon" – „działo") i „bombardiera" (od „bombus" – niski dźwięk) zapożyczaliśmy od Francuzów. Od nich przejęliśmy także „kaprala". Dziarski „caporale" znad Sekwany toż to łaciński „caporalis", czyli „dowódca". Najstarszy z braci podoficerskiej „sierżant" (fr. „sergent") wywodzi się od łacińskiego „serviens" – ten, który służy („servo", „servire" – służyć). Takoż i „kapitan", przejęty od Francuzów lub Niemców, pochodzi od „capitaneus", co w średniowiecznej łacinie znaczyło „naczelny dowódca". Aby zaś dopełnić miary szacunku dla posiadacza czterech gwiazdek, dodajmy, że jego miano jest spokrewnione także z „caput, capitis", co w języku antycznych Rzymian znaczyło „głowa".

Odpowiednikiem kapitana był w kawalerii „rotmistrz". W wyrazie tym łączą się tematy dwu słów: „rota" i „mistrz", zapożyczonych z niemieckiego. Ale niemiecka „rota" („Rotte" – banda, zgraja) jest spokrewniona ze starofrancuskim „rote" (tłum, oddział) i ze średniowieczno-łacińskim „rutta", „rupta" – oddział. Niemiecki „Meister" (mistrz) jest familiantem łacińskiego „magistra" – nauczyciela. Podobną strukturę i takież pochodzenie wykazuje „ogniomistrz".

Czysto łaciński rodowód ma „major". Jest to bowiem stopień wyższy przymiotnika „magnus" (wielki). Ale i tę szarżę przejęliśmy z niemieckiego lub francuskiego. Podobnie było i z „generałem" („generaliss" znaczy naczelny, powszechny.

Ale wróćmy do podstaw, do tego, kto jest najważniejszy w każdej armii: do „szeregowca". Rzeczownik ten, utworzony od wyrażenia „żołnierz szeregowy", czyli „stojący w szeregu", pożyczyliśmy od bratanków Węgrów („sereg"), ci zaś pozazdrościli go Turkom.

Wielobelczasty „plutonowy" pewnie nie wie, iż nazwa jego stopnia, utworzona od rzeczownika „pluton", ma źródłosłów francuski – „peleton" znaczy bowiem m.in. „gromadka".

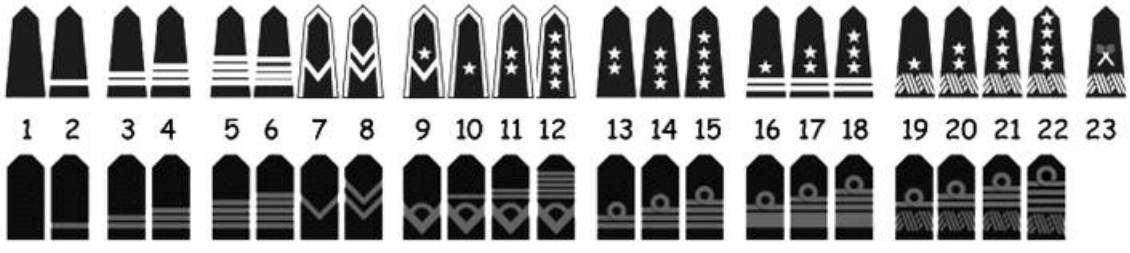
Ponieważ ponoć każdy żołnierz nosi w plecaku buławę marszałkowską (tudzież młot kowalski, aby ją sobie wybił z głowy), nie uchybimy godności najwyższego stopnia wojskowego, wyznaczając mu w naszych rozważaniach miejsce w tak bliskim sąsiedztwie pośledniej rangi podoficerskiej. Zresztą i marszałkowie „nie z soli ni z roli" wyrastali, lecz zaczynali służbę w szeregu. A ponadto tytuł „marszałek" u swych praźródeł w języku staroniemieckim („marahscak") wcale nie odnosił się do „wierchuszki" wojskowej, bo oznaczał po prostu… koniuszego. Do polszczyzny wyraz ten trafił z południa, od braci Czechów.

Tu pożegnajmy „lądu armię szarą" i – oddawszy należne honory jego banderze – wstąpmy na flagowy okręt wojenny, na którym spotkamy posiadaczy różnych stopni Marynarki Wojennej. Najważniejszy „marynarz", wiadomo, człowiek morza, bo wywodzi się od przymiotnika „marines" (morski). „Mata" zawdzięczamy Holendrom, u których „mat" znaczy „towarzysz". „Bosman" to niemiecki „bootsman" (człowiek w łodzi), a „bosmanmat" – połączenie obydwu wyrazów.

„Komandora" dziedziczymy po Francuzach, którzy skorzystali z łacińskiego „commendo", „commendare" (zlecić, polecić).

Do „admirała" przyznano by się niechybnie i nad Renem, i nad Sekwaną. Aliści już w średniowiecznej łacinie „admiralis" znaczyło „dowódca floty". Gdyby zaś szukać dalej, doszlibyśmy do języka arabskiego, gdzie „admir-al." znaczy „dowódca".

Kończę ten, może przydługi, przegląd etymologii naszych stopni wojskowych powiedzonkiem nieżyjącego już „profesora mniemanologii stosowanej": „I to by było na tyle". Ale proszę Redakcję „Biuletynu", aby obok mego tekstu, na użytek studentów cywilnych, zamieściła także odpowiednią tablicę poglądową. Chyba znajdzie się w internecie?

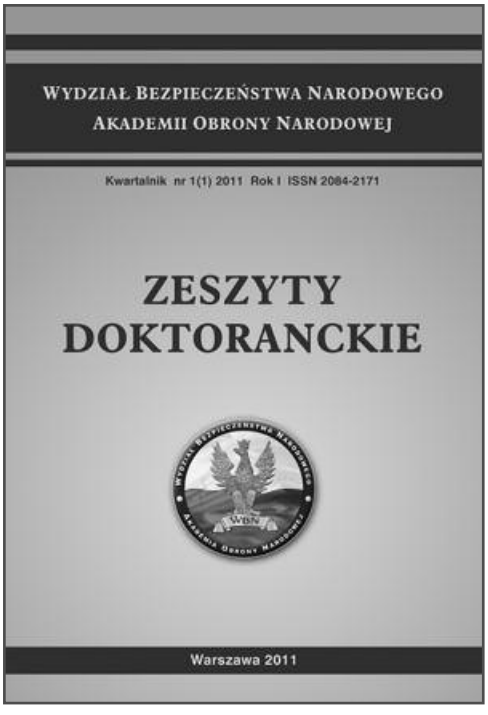

Stopnie wojskowe w Siłach Zbrojnych RP (w wojskach lądowych, lotnictwie oraz marynarce wojennej):

Korpus szeregowych (marynarzy)
1) szeregowy (marynarz), 2) st. szeregowy (st. marynarz);
Korpus podoficerów
3) kapral (mat), 4) st. kapral (st. mat), 5) plutonowy (bosmanmat), 6) st. plutonowy (st. bosmanmat),
7) sierżant (bosman), 8) st. sierżant (st. bosman), 9) mł. chorąży (mł. chorąży marynarki),
10) chorąży (chorąży marynarki),
11) st. chorąży (st. chorąży marynarki), 12) st. chorąży sztabowy (st. chorąży sztabowy marynarki);
Korpus oficerów młodszych
13) podporucznik (podporucznik marynarki), 14) porucznik (porucznik marynarki),
15) kapitan (kapitan marynarki);
Korpus oficerów starszych
16) major (komandor podporucznik), 17) podpułkownik (komandor porucznik), 18) pułkownik (komandor);
Generałowie
19) generał brygady (kontradmirał), 20) generał dywizji (wiceadmirał), 21) generał broni (admirał floty),
22) generał (admirał);
Marszałkowie
23) marszałek.

Zeszyty Doktoranckie Wydziału Bezpieczeństwa Narodowego AON

Wydział Bezpieczeństwa Narodowego AON wobec wzrastającego zainteresowania naukami o bezpieczeństwie podjął inicjatywę stworzenia forum wymiany poglądów w formie wydawanych raz na kwartał zeszytów doktoranckich.

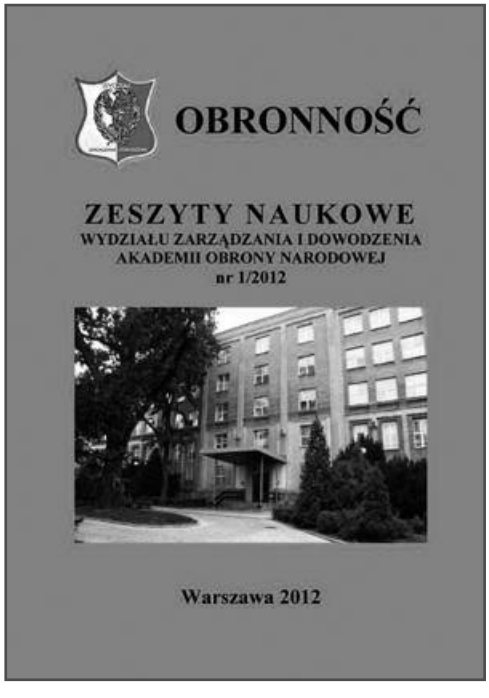
Inicjatywa wydawania zeszytów i możliwość publikowania w nich została skierowana przede wszystkim do doktorantów wydziału, ale także wybitnych studentów studiów magisterskich. „Zeszyty Doktoranckie Wydziału Bezpieczeństwa Narodowego AON" są doskonałą formą przygotowującą doktorantów do rozpoczęcia etapu samodzielnej pracy naukowej, przedstawienia wyników prowadzonych badań w zakresie nauk o bezpieczeństwie oraz poszerzania swojego dorobku naukowego.

Każdy artykuł zamieszczony w zeszytach jest recenzowany, co pozwala zachować wysoki poziom merytoryczny opracowania. Podjęte zostały również starania o nawiązanie współpracy z uczelniami z Węgier, Słowacji, Czech i innych krajów europejskich, w zakresie stworzenia możliwości publikowania w języku angielskim, na zasadach partnerskich. Rozpoczęto także starania o umieszczenie zeszytów doktoranckich na liście czasopism punktowanych Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Red.

Obronność – Zeszyty Naukowe Wydziału Zarządzania i Dowodzenia AON

5 stycznia 2012 r. na wniosek rektora-komendanta AON zostały utworzone „Zeszyty Naukowe Wydziału Zarządzania i Dowodzenia AON".

Misją Zeszytów jest upowszechnianie osiągnięć nauki w szczególności poprzez rozpowszechnianie wyników badań naukowych doktorantów i studentów w zakresie obronności. Zeszyty są wydawnictwem prezentującym osiągnięcia doktorantów i studentów WZiD w obszarze i dziedzinie nauk społecznych. Teksty publikowane na łamach kwartalnika dotyczą szeroko rozumianej obronności sytuowanej w obszarach wiedzy: sztuki wojennej, polemologii, logistyki i ekonomiki obrony, lotnictwa, zarządzania w środowisku informacyjnym, zarządzania obronnością i bezpieczeństwem, zarządzania bezpieczeństwem ekologicznym, edukacji obronnej, bezpieczeństwa wewnętrznego, bezpieczeństwa narodowego oraz w innych obszarach wiedzy, mających związek z obronnością.

Publikowane uogólnienia i wnioski z przeprowadzonych przez doktorantów lub studentów badań są recenzowane przez opiekunów naukowych lub promotorów autorów publikacji. Do wszystkich artykułów zawartych w kwartalniku są zamieszczane abstrakty w języku angielskim.

Red.

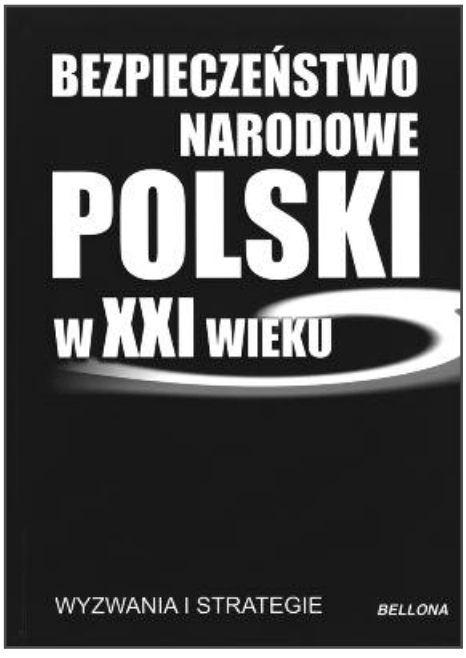
Publikacje naszych naukowców

Książka jest kolejną, poprawioną, zweryfikowaną, uzupełnioną i rozszerzoną wersją poprzedniej edycji (2006) syntezy wiedzy naukowej o istocie i tworzeniu bezpieczeństwa narodowego Polski w XXI wieku. W treści książki bezpieczeństwo narodowe ujmuje się jako: najwyższą, egzystencjonalną potrzebę i wartość narodową oraz priorytetowy cel organizacji państwa dla zapewnienia przetrwania i tworzenia korzystnych warunków rozwoju obecnego i przyszłych pokoleń Polaków.

Podstawą tworzenia bezpieczeństwa narodowego jest powszechna cywilno-wojskowa ochrona i obrona narodowa, łącząca wysiłek całego społeczeństwa, władz, służb i wojska oraz organizacji pozarządowych w zapobieganiu, ochronie i obronie przez zagrożeniami militarnymi i niemilitarnymi bezpieczeństwa narodowego oraz uczestnictwie w obronie wspólnej NATO i UE.

Istotną częścią książki jest strategia wojskowa i wynikająca z niej obronna organizacja wojskowa Polski składająca się z dwóch komponentów: mobilnych, elitarnych wojsk operacyjnych i powszechnej Obrony Terytorialnej – kontynuacji tradycji Armii Krajowej.

Red.

„Bezpieczeństwo narodowe Polski w XXI wieku. Wyzwania i strategie", Wydawnictwo Bellona SA, Warszawa 2011, s. 600, zał. 36, pod red. R. Jakubczaka i J. Marczaka. Praca zbiorowa naukowców z AON, WAT, SGSPoż., WSPol. i innych uczelni, w tym zagranicznych, oraz instytucji tworzących bezpieczeństwo narodowe.

„Działania nieregularne. Element strategii bezpieczeństwa narodowego Polski", Wydawnictwo Bellona SA, Warszawa 2011, s. 322, zał. 56. Autorzy: R. Jakubczak, K. Gąsiorek, H.M. Królikowski, J. Marczak.

Książka stanowi monografię podstawowej (obok działań regularnych) formy walki zbrojnej, jaką są działania nieregularne, stanowiące od ponad 1000 lat (tradycyjne nazwy: wojna – podjazdowa, szarpana, urywcza) dla Polski i większości państw świata podstawowy, niezastępowalny i skuteczny środek obrony państwa bądź wyzwolenia narodu.

Cała treść książki jest ukierunkowana na dowiedzenie trafności tezy, że w XXI wieku przygotowanie do prowadzenia działań nieregularnych w masowej skali przez wojska specjalne i powszechną Obronę Terytorialną jest właściwym i koniecznym, podstawowym i niezastępowalnym środkiem zapewnienia Polsce narodowych zdolności wiarygodnego odstraszania i skutecznej obrony oraz wypełnienia zadań obrony wspólnej NATO. Jest też historyczną szansą zapewnienia Polsce odstraszającego wizerunku niepokonalnej potęgi obronnej.

Red.

Afgańska rzeczywistość w oczach polskiego żołnierza

14 grudnia 2011 r. w Akademii odbyło się spotkanie autorskie, podczas którego Marcin Ogdowski[1] – pierwszy polski dziennikarz akredytowany przy PWK Afganistan, promował swoją książkę pt. „Z Afganistanu.pl. Alfabet Polskiej Myśli".

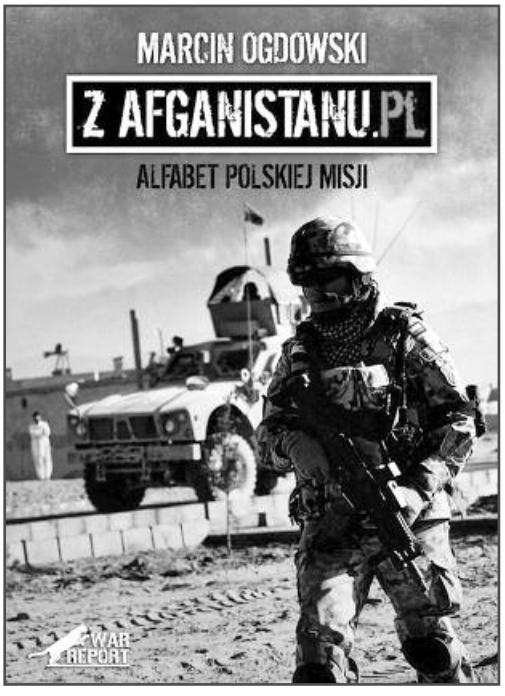
W spotkaniu, które odbyło się w Wydziale Bezpieczeństwa Narodowego, wzięli udział rektor-komendant AON gen. dyw. dr inż. Romuald Ratajczak, dziekan WBN płk dr hab. inż. Maciej Marszałek oraz prodziekan WBN płk dr hab. inż. Grzegorz Sobolewski. Gościem specjalnym był gen. broni rez. Waldemar Skrzypczak – obecny radca ministra obrony narodowej.

Na wstępie autor książki przedstawił pokrótce swoją ścieżkę zawodową oraz historię powstania publikacji, zawierającej opis życia codziennego polskiego żołnierza podczas misji w Afganistanie. W dalszej części spotkania rozpoczęła się dyskusja na temat ustawodawstwa RP, związanego z zabezpieczeniem osób poszkodowanych na misjach.

Po owocnej debacie zainteresowane osoby miały możliwość nie tylko uzyskania autografu na zakupionych przez nich egzemplarzach książki, ale również bezpośredniej konwersacji z jej autorem.

Organizatorami tego wydarzenia byli członkowie Koła Naukowego Ars Legis wraz z prezesem Robertem Kobrzyńskim, Justyna Wyszczelska oraz Wydawnictwo Warbook.

Sylwia Janczewska
członek Instytutu Geopolityki,
wolontariuszka TCBPB

Przypisy:

1. Marcin Ogdowski – wydawca strony głównej Interia.pl, korespondent w Afganistanie w latach 2004–2011, korespondent w Iraku w latach 2005 i 2008, współpracował m.in. z dziennikiem „Super Exspress", tygodnikami „Polska Zbrojna" i „Przegląd", dziennikiem „Gazeta Pomorza i Kujaw NOWOŚCI". Od 2009 r. prowadzi blog „Z Afganistanu.pl" (www.zafganistanu.pl).

Dołącz do zespołu!
Zostań redaktorem
Biuletynu AON

Redakcja „Biuletynu AON": al. gen. A. Chruściela 103,
00-910 Warszawa, bud. nr 56, pok. 114
tel./fax 22 681-40-32, e-mail: biuletyn@aon.edu.pl

BIULETYN
Akademii Obrony Narodowej

Drodzy studenci,
serdecznie zapraszamy do zamieszczania
na łamach naszego pisma artykułów
na temat wydarzeń z życia uczelni.

Oferujemy współpracę w formie bezpłatnych praktyk.

Uprzejmie prosimy o dostarczanie:
• tekstów w formie wydruku oraz w wersji elektronicznej,
• fotografii w postaci pozytywu lub w wersji elektronicznej
(format jpg lub tiff, rozdzielczość 300 dpi przy wymiarze 9x13).

Na półce z książkami…

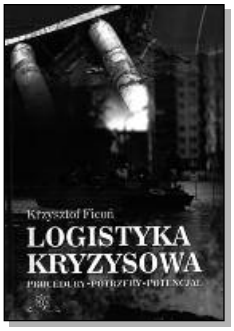
Oswoić strach. Rozmowa o dekadzie terroryzmu. Z Krzysztofem Liedelem rozmawia Dorota Kowalska
Difin, Warszawa 2011
(sygn. bibl. 9399/II).
Rozmowa jest próbą podsumowania tego, jak zmienił się świat, my sami, przez ostatnie dziesięć lat, i odpowiedzi na pytanie, jak będzie wyglądał w przyszłości. Jest też próbą zdefiniowania zjawiska terroryzmu, nazwania jego przemian i określenia kierunku, w którym zmierza. Publikacja jest adresowana do osób, które nie zajmują się na co dzień terroryzmem, ale oglądają go niemal każdego dnia na ekranach telewizorów.

Andrzej Szymonik
Organizacja i funkcjonowanie systemów bezpieczeństwa
Difin, Warszawa 2011
(sygn. bibl. 18433/III).
Książka zawiera treści programowe kierunku studiów inżynieria bezpieczeństwa. Systematyzuje wiele pojęć i obszarów związanych z zarządzaniem w sytuacjach kryzysowych. Publikacja może być wykorzystana przez wszystkich tych, którzy zdobywają wiedzę z zakresu bezpieczeństwa lub pracują w komórkach zarządzania kryzysowego w administracji publicznej.

Andrzej Gałecki, Magdalena Dalecka, Tadeusz Tabaczniuk
Współczesne problemy bezpieczeństwa
Uniwersytet Zielonogórski, Zielona Góra 2010
(sygn. bibl. 18348/III).
Niniejsza monografia jest próbą odpowiedzi na pytanie: jakie są współczesne problemy bezpieczeństwa? Treść odnosi się m.in. do skali i specyfiki potencjalnych zagrożeń bezpieczeństwa. W publikacji zawarto również syntezę problematyki dotyczącej uwarunkowań współczesnych konfliktów zbrojnych i sytuacji kryzysowych oraz nawiązano do problemów wieloaspektowych obszarów bezpieczeństwa. Treści zawarte w książce wskazują na ciągłą potrzebę prowadzenia badań w zakresie problemów dotyczących istniejących i ciągle ewoluujących zagrożeń.

Krzysztof Ficoń
Logistyka kryzysowa. Procedury, potrzeby, potencjał
BEL Studio, Warszawa 2011
(sygn. bibl. 18448/III).
Książka jest adresowana przede wszystkim do studentów kierunków studiów bezpieczeństwo narodowe i bezpieczeństwo wewnętrzne, a także do szerszego grona specjalistów sektora bezpieczeństwa publicznego. Podejmuje problematykę skutecznego i efektywnego zarządzania krytycznymi zasobami logistycznymi dla potrzeb niemilitarnych sytuacji kryzysowych. Szczególnym obszarem kryzysowych działań logistycznych jest etap operacyjnego reagowania i dynamicznej odbudowy. Praktyczne procedury skutecznego zabezpieczenia logistycznego sytuacji kryzysowych zostały oparte na doświadczeniach i standardach ekstremalnej logistyki wojskowej. Książka rozwija autorską serię wydawniczą BELogistyka, tym razem w kierunku logistycznego zabezpieczenia sytuacji kryzysowych ze szczególnym uwzględnieniem najpilniejszych potrzeb ludności poszkodowanej.

Anna Antczak (red.)
Europa – bezpieczny kontynent? Potencjalne źródła zagrożeń bezpieczeństwa europejskiego
Wizja Press and IT, Warszawa 2011 (sygn. bibl. 18239/III).
Niniejsze opracowanie ukazuje potencjalne wyzwania i płynące z nich szanse oraz zagrożenia dla bezpieczeństwa europejskiego (głównie Unii Europejskiej). W publikacji m.in. zidentyfikowano bezpośrednie i pośrednie zagrożenia stabilności Unii Europejskiej, a także najważniejsze wyzwania dla Unii, wynikające z jej pozaregionalnych relacji, a zatem przedstawiono rolę UE w rozwiązywaniu konfliktu bliskowschodniego oraz relacje z państwami azjatyckimi oraz Afryki Subsaharyjskiej wraz z wynikającymi z nich szansami i zagrożeniami.
Omówiono również tendencje rozwoju europejskiej przestrzeni bezpieczeństwa oraz dokonano próby oceny potencjału kryzysowego UE, a także trendów globalnych i regionalnych z perspektywy bezpieczeństwa europejskiego. Autorzy starali się także przeprowadzić syntetyczną ewaluację zewnętrznych konfliktów i zagrożeń dla Europy.

Biblioteka Główna

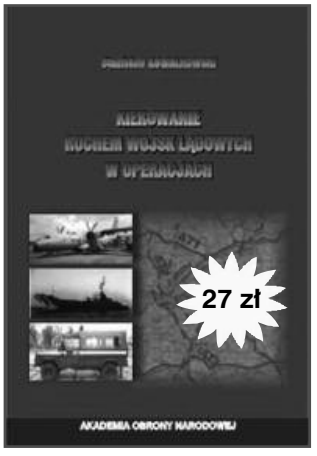
W księgarni AON

Stanisław Kowalkowski (red. nauk.)
Niemilitarne zagrożenia bezpieczeństwa publicznego

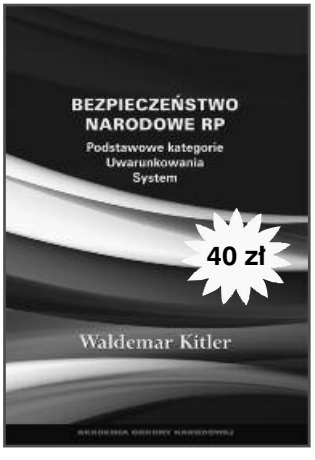
Bogdan Szulc
Nauka, wiedza, mądrość

Stanisław Kowalkowski
Kierowanie ruchem wojsk lądowych w operacjach

Waldemar Kitler (red. nauk.)
Planowanie cywilne w zarządzaniu kryzysowym

Waldemar Kitler
Bezpieczeństwo narodowe RP. Podstawowe kategorie. Uwarunkowania. System

Marian Kuliczkowski
Administracja publiczna i przedsiębiorcy w obszarze pozamilitarnych przygotowań obronnych państwa

Wydawnictwo AON

Księgarnia Akademicka
czynna od wtorku do soboty w godz. 12.00–17.00, tel. 22 681-46-08
e-mail: ksiegarnia.akademicka@aon.edu.pl

Afganistan
w obiektywie Combat Camery

Fotografie: Adam Roik

